

<http://www.glasslovenije.com.au>
Print post publication number 100004295

JULIJ - AVGUST 2019
ŠTEVILKA - NUMBER 4
LETO - YEAR 68

Misli Thoughts

Misli julij - avgust 2019

Vsebina

- 3 Čas lastovic in praznik upanja
- 4 Brez upanja se življenje izprazni
- 7 Izpod Triglava
- 12 Obvestilo Veleposlaništva RS
glede nakazovanja starostnih pokojnin
- 13 Iz Kraljčine dežele - QLD
- 15 Holly Mass in Hawaii
- 16 Slovenian Mission Sydney
- 30 Seja Sveta Vlade RS za Slovence po svetu
- 31 Iz Kluba Triglav - Mounties Group
- 37 Vaši darovi
- 38 Maintaining a culturaly rich society
- 42 Slovenian Mission Adelaide
- 46 Slovenian Mission Melbourne
- 58 Mladostno ob slovenskem dnevu državnosti
- 58 Novice iz Zahodne Avstralije
- 59 Oglasi

Iz školjk narejen kip Marije z Jezusom v katedrali Our Lady Queen of Peace v mestu Broome na severu Zahodne Avstralije, svetovni metropoli biserov.

FOTOGRAFIJI NA NASLOVNICI

ZGORAJ: Pogled na Sydney malo pred pristankom letala na stezi R18.

SPODAJ: Po slovesnosti srebrne maše p. Darka Žnidaršiča v domači župniji v Tržiču na Gorenjskem.

Čas lastovic in praznik upanja

Še pred zimo se lastovice selijo na toplo. Podobno je tudi z nami ljudmi. Avstralija je velika dežela in ko je na jugu hladno (junij, julij, avgust), je na severu prav prijetno toplo. Tudi mnogi naši rojaki iz Viktorije se radi v času zime vsaj za nekaj časa odpravijo v tople kraje severnega Queenslanda, v Northern Territory ali celo na sever Zahodne Avstralije. Mnogi avstralski Slovenci pa ta čas radi namenijo obisku domovine Slovenije, kjer je prav tako prijazno poletje in seveda osrečujoča srečanja s sorodniki in prijatelji. Domovina je le ena, in dokler še lahko potujemo, gremo na pot - to slišimo večkrat! Zato se je tudi letos veliko rojakov v tem času iz Avstralije podalo na pot v domače kraje in med dobre ljudi.

Na pot je odšel tudi pater Darko Žnidaršič iz Sydneya, da je v svoji domači župniji Tržič in še drugod obhajal svojo **srebrno mašo**, kar lahko berete v teh Mislih. V raju pod Triglavom je tudi direktor Slovenian Media House, Florjan Auser, ki nam vedno takoj posreduje Misli in Oznanila na svetovni splet. Tja so pohiteli tudi predstavniki avstralskih Slovencev pri Svetu Vlade Republike Slovenije za Slovence po svetu: Frances Urbas-Johnson iz Melbourn, Walter Šuber iz Sydneya in Jerneja Svetičič iz Brisbana, pa še nekateri drugi rojaki, kulturniki, arhivarji, poslovneži, ...

V soboto in nedeljo, 6. in 7. julija 2019, je bilo v Radovljici **srečanje Dobrodošli doma!** Nedelja, 7. julija, je bila posvečena Slovincem po svetu. Na trgu pred baziliko Marije Pomagaj na Brezjah je maševal koprski škof dr. Jurij Bizjak. Te svete maše sta se udeležili tudi rojakinji iz Melbourn, Francka Anžin in Zorka Durut; Francka je junija obhajala 97. rojstni dan, Zorka pa je letošnjega avgusta dopolnila 80 let. Čestitamo jima za življenjski jubilej in za korajžo! V Novi Gorici je na Kapeli v nedeljo, 30. junija 2019, obhajal biserno mašo - **60 let duhovništva - pater Filip Rupnik**. Ob današnjih čestitkah še obljuba, da ga bomo "obiskali" v prihodnjih Mislih.

Sredi avgusta smo obhajali največji Marijin praznik – Marijino vnebovzetje.

Množično so oživela vsa Marijina božjepotna svetišča po vsej Sloveniji. Na Brezjah je vodil praznično bogoslužje z obnovitvijo posvetitve slovenskega naroda Materi Božji ljubljanski nadškof metropolit msgr. Stanislav Zore OFM. Med mašo je imel lep **nagovor o upanju**. Ta dar še kako potrebujemo, zato boste lahko prebrali njegovo pridigo na naslednjih straneh.

In ker smo pri upanju, naj napišem še nekaj o drugačnem upanju, o upanju, starem skoraj dve leti, da bo uvodnik v te Misli napisal že p. Simon Peter Berlec, ki naj bi pristal v Melbournu 12. julija letos. To upanje je izplahnelo, ostaja pa še naprej, da pater Simon Peter prispe čim prej! Je pa res, da mi je s tem 'omogočil', da s to številko Misli sklenem **polnih osemnajst (18) let urednikovanja in uprave Misli** in seveda tehnična urednica in oblikovalka Misli Marija Anžič prav toliko let. Po vsej verjetnosti pa bo potrebno urediti še Misli, september – oktober 2019 in koledar za leto 2020.

Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Glavni urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič OFM OAM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | **Tehnična urednica (Production Editor) oblikovanje in računalniški prelom:** Marija Anžič, Kew | **Naročnina in naslovi:** Angelca Veedetz | **Stalni sodelavci:** Florjan Auser, Mirko Cuderman, Tone Gorjup, Martha Magajna, Štefan Šernek, Cilka Žagar. | **Skupina prostovoljcev v Kew** pripravi Misli za na pošto. | **Naslov (Address): MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101** | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@bigpond.com | **Naročnina za 2019** je 60 avstralskih dolarjev, zunanaj Avstralije - letalsko, 120 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej; ne pozabite napisati svojega imena in priimka. **Bančni račun pri Commonwealth Bank v Kew, BSB:** 06 3142. Številka računa: 0090 1561 | **Poverjenišтво** za MISLI imajo vsi slovenski misijoni v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo. Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew VIC 3101 | **Tisk (Printing):** Distinction Press, Simon Kovacic, Melbourne. E-mail: simonkovacic@gmail.com | **Misli na internetu:** | Florjan Auser | <https://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI. | ISSN 1443-8364

Prva številka, ki sva jo po odhodu p. Metoda uredila, so bile praznične Misli, september – oktober 2001, po praznovanju 50. obletnice prihoda slovenskih frančiškanov v Avstralijo. Letos junija smo v Melbournu izdali spominsko knjigo o že zlatem jubileju prve slovenske cerkve v Avstraliji – cerkev sv. Cirila in Metoda v Kew. Knjigo, kakor tudi vse Misli lahko berete na Stičišču avstralskih Slovencev na naslovu: <https://www.glasslovenije.com.au>

Ohranjajmo upanje, h kateremu nas posebej z Brezij nagovarja nadškof msgr. Stanislav Zore v svoji pridigi na veliki šmaren. Vse dobro in Bog živi!

pater Ciril A. Božič OFM OAM EV

Brez upanja se življenje izprazni

Na praznik Marijinega vnebovzetja, v četrtek, 15. avgusta 2019, je ljubljanski nadškof metropolit msgr. Stanislav Zore OFM v našem narodnem svetišču Marije Pomagaj na Brezjah daroval sveto mašo. Pri njej so zbrani verniki naš narod ponovno posvetili Mariji. Nadškof pa je zbrane tako nagovoril:

Spoštovani bratje duhovniki in diakoni, drage sestre redovnice, dragi ministranti in pevci, drage sestre in bratje romarji, dragi Marijini častilci.

Praznik Marijinega vnebovzetja nas vsako leto znova povabi na romanje v Marijina svetišča, ki jih je toliko po naši domovini. V tej sveti maši smo povezani s kristjani v vseh glavnih Marijinih svetiščih po Sloveniji. Skupaj z njimi slavimo našo nebeško Mater. Danes slovesno obhajamo praznik njenega vnebovzetja, saj po starodavnem izročilu Cerkve, ki ga je papež Pij XII. slovesno razglasil 1. novembra 1950, Marija s smrtjo ni vstopila v usodo groba in čakanja na vstajenje, ampak je bila z dušo in telesom vzeta v nebesa. Zato so ta praznik že na samem začetku lepo poimenovali kot praznik »Marijinega zaspanja«.

Ta praznik s svojo vsebino in sporočilom nosi pečat vsega Marijinega življenja. Bila je izbrana za Božjo Mater. Vse njeno življenje je bilo zato osredotočeno na Boga, na izpolnjevanje Božje volje. Najlepše je to

izrazila v odgovoru na povabilo nadangela Gabrijela, da bi postala Božja Mati. »Glej, Gospodova služabnica sem, zgodi se mi po tvoji besedi,« (Lk 1,38). Ta privolitev je po eni strani potrditev oziroma najbolj konkreten sad njenega brezmadežnega spočetja, ko je bila že v prvem trenutku bivanja obvarovana izvirnega greha, s katerim je zaznamovan človeški rod od Adamovega in Evinega dvoma nad Božjo dobroto in ljubeznijo in s tem od njunega padca naprej. Njena pripravljenost izpolnjevati Božjo voljo jo je vodila po poteh, na katerih je spremljala Sina – od bega v Egipt pa do nošenja križa na Kalvarijo in bolečega vztrajanja pod križem, na katerem je umiral Jezus. Tudi tam je v neznosni bolečini ostajala zvesta izpolnjevalka Očetove volje. »Žena, glej, tvoj sin!« (Jn 19,26). S temi besedami ji je Jezus na križu zaupal skrb za učenca Janeza in po njem skrb za celotno Cerkv. Kakor je v Nazaretu v pripravljenosti služiti Bogu pri uresničevanju odrešenja izrekla svoj »zgodi se«, je drugi »zgodi se« brez besed izgovorila na Kalvariji in postala Mati Cerkve. Vse te privolitve so Marijo naredile tako zelo Božjo, da tudi konca njenega zemeljskega bivanja nista mogla zaznamovati grob in trohnenje, ampak je bila sprejeta v poveličanost, v katero jo je povzdignil njen Sin Jezus Kristus.

Marija je torej »danes Mati, ki bdi nad svojimi otroki, nad otroki, ki pogosto

hodimo skozi življenje utrujeni, v potrebah, pa vendar v želji, da nikoli ne ugasne luč upanja. To si želimo: da luč upanja ne ugasne. Naša Mati gleda to ljudstvo, ki roma, ljudstvo mladih, ki jih ona ljubi in ki jo oni iščejo tako, da ustvarjajo tišino v svojem srcu, čeprav je na poti veliko hrupa, pogovorov in raztresenosti. Pred očmi Matere je namreč na mestu samo upajoča tišina,« je zapisal papež Frančišek v posinodalni spodbudi Kristus živi (48).

Papež nam govori o upanju. Upanje človek potrebuje bolj kakor lačni kruh, žejni vodo, bolni zdravilo. Brez upanja se namreč nebo zapre. Brez upanja se obzorja stemnijo. Brez upanja človek nima jutrišnjega dne in brez upanja življenje nima prihodnosti. Brez upanja smo ujeti v danes in v snov. Ko se odpovemo upanju, se razdivja človekov sebični jaz, v katerem vidi samo še samega sebe in svoje potrebe. Brez upanja počasi in velikokrat nezavedno oblikujemo svet, kakršen je naš – poln zvonečih besed o človeku in brez resničnih dejanj za človeka.

Brez upanja se življenje izprazni. Kristjanovo upanje sloni na Bogu, kajti psalmist pravi: »Ti si moje upanje, o Gospod, moje zaupanje, Gospod od moje mladosti« (Ps 71,5). Apostol Pavel pa Efežanom piše: »Zaradi tega se (vas) ne neham spominjati v svojih molitvah, da bi vam Bog našega Gospoda Jezusa Kristusa ... dal duha modrosti in razodetja, v spoznanju njega, in razsvetljene oči srca, da bi vedeli, v kakšno upanje vas je poklical« (1,16-18).

V kakšno upanje nas je poklical? Vsebino našega upanja nam razkriva današnji praznik. V prvem berilu smo videli veliko znamenje, ki se je prikazalo na nebu: »žena, obdana s soncem in pod njenimi nogami mesec in na njeni glavi venec iz dvanajstih zvezd« (Raz 12,1). Žena je dajala življenje. Zmaj, ognjenordeč zmaj je prežal na življenje. Hotel ga je požreti, takoj, ko bi bilo rojeno. In ker je bilo njeno dete vzeto k Bogu, je zmaj hotel škodovati ženi. Žena ni bila obvarovana nevarnosti, vendar je zmaj ni mogel uničiti, kajti »žena ima prostor, ki

ji ga je Bog pripravil» (Raz 12,6). To velja za Marijo, ki jo danes slavimo kot v nebesa vzeto, to pa velja tudi za Cerkev, ki, kakor pravi sv. Avgustin, »nadaljuje svoje romanje med preganjanji sveta in tolažbami Boga.« V Mariji je v polnosti uresničena človekova prihodnost. Bog nas ni ustvaril, da bi se naše življenje končalo v praznini groba ali v dimu nad krematorijem. Bog nas je ustvaril za ljubezen, in naše življenje je zbegano, dokler se ne spočije v ljubezni, v Bogu. Bog nas je ustvaril za življenje, ki se spremeni, ne pa uniči.

Zmaj tudi danes ne neha besneti zoper življenje. Delovanje zmaja lahko odkrivamo na vseh področjih, kjer ni prostora za pravičnost in pravico, kjer ni spoštovanja človeka, kjer ni veselja nad novimi člani naše človeške skupnosti; povsod, kjer pravica enega lahko potepta pravico drugega ali celo drugega kot takega, povsod tam, kjer življenje vodi ideologija, namesto da bi ga vodila resnična skrb za skupno dobro vseh ljudi. Zmaj lahko rohni, je lahko glasen in celo nasilen, lahko bruha ogenj in žveplo. A je vendar zelo omejen v svojem delovanju. Tako tisti iz Apokalipse, ki je dosegel samo tretjino nebesnih zvezd, kakor tudi zmaj, ki hoče doseči svoje znotraj človeške družine – tudi ta je obsojen na tretjino. Zmaj je namreč poraženec sam po sebi. Ne more živeti iz sebe, ker zlo, sebičnost, sovraštvo, nasprotovanje in še toliko drugega ne more živeti iz sebe. Zmaj lahko živi samo iz življenja, ki ga hoče požreti. A življenje se mu izmika. Življenje je pred njim rešeno in zmaj je obsojen na propad.

Vse to pa pomeni, da moramo kristjani in vsi ljudje dobre volje, ki živimo iz evangelija Jezusa Kristusa, biti ljudje upanja, in to upanja, ki »ne osramoti, ker je Božja ljubezen izlita v naša srca po Duhu, ki nam je bil dan« (Rim 5,5). Kadar živimo iz upanja, takrat smo na strani življenja, na strani človeka in njegovega dostojanstva, takrat smo na strani pravičnosti in spoštovanja;

in vse to počnemo ne zato, ker bi bili proti komu, ampak z vsemi svojimi močmi, podprti z upanjem, skušamo izpolnjevati Božjo voljo in poslanstvo, ki nam je bilo zaupano.

Zato se zahvaljujem vsem, ki si na različne načine prizadevate za to, da bi kot družba postali odprti za življenje. Vsem tistim, ki molite, da bi matere mogle sprejeti življenje, pa tudi vsem tistim, ki preko različnih dejavnosti pomagata ženam, kadar so v stiski zaradi sprejemanja življenja ali žalujejo zaradi zavrnitve življenja.

Zahvaljujem se vsem, ki si prizadevate, da bi vsi otroci imeli enake možnosti za razvoj vseh njihovih sposobnosti, zlasti na področju šolanja in izobraževanja. Zahvaljujem se vam, da zahtevate pravičnost za vse; ki si prizadevate, da bi bila izpolnjena ustavna odločba o financiranju zasebnih šol. Čeprav se včasih zdi, da se morate spopadati s skorajda nepremagljivimi silami, si niste dovolili in si tudi sedaj ne dovolite vzeti poguma.

Zahvaljujem se vsem, ki ne umolknete, ko gre za resnico in pravico. Čeprav doživljate pritiske in morebiti celo grožnje, se ne morete odpovedati notranji svobodi in poštenju in ne dovolite, da bi vam vzeli svobodo misli in besede. Zmaj se hoče polastiti celo človekove notranjosti, a vaša zavezanost svobodi ostaja zanj nepremagljiva. Upam, da vas bo tako razmišljalo in ravnalo vedno več. Da vas bo vedno več, ki boste širili prostor svobode, človekovega dostojanstva in pravičnosti. Na ta način se uresničuje misel Marijine hvalnice: »Moč je pokazal s svojo roko, razkropil je tiste, ki so napuhnjenih misli. Mogočne je vrgel s prestola in povišal je nizke. Lačne je napolnil z dobrotami in bogate je odpustil prazne« (Lk1,51-53). Kajti »zdaj se je uresničilo odrešenje, moč in kraljevanje našega Boga in oblast njegovega Kristusa« (Raz 12,10). Amen.

IZPOD TRIGLAVA

Tone Gorjup

NOVOMAŠNIKI 2019

V Cerkvi v Sloveniji smo dobili šest novomašnikov. Na praznik apostolov Petra in Pavla je nadškof Stanislav Zore v ljubljanski stolnici posvetil Gregorja Bregarja iz župnije Ljubljana-Šentvid, Tadeja Ložarja iz župnije Dol pri Ljubljani, Roka Pogačnika iz župnije Radovljica in Vita Urbanija iz župnije Moravče. Mariborski nadškof Alojzij Cvikel pa je zakrament duhovništva podelil Sebastijanu Tišlerju iz župnije Maribor - Tezno in Primožu Lorbku iz župnije Zavrč. Nove maše so imeli v domačih župnijah prvo in drugo nedeljo po posvečenju. Sedmi novomašnik slovenskega rodu Andrew Rudmann je bil posvečen v škofiji New Orleans v ZDA. Novo mašo je imel 9. junija v slovenski cerkvi sv. Vida v Clevelandu, kjer so njegovi domači.

PREMIER ŠAREC PRI PAPEŽU

Papež Frančišek je 27. junija 2019 v avdienco sprejel predsednika slovenske vlade Marjana Šarca, ki se je zatem srečal z vatikanskim državnim tajnikom, kardinalom Parolinom, in tajnikom za odnose z državami. Kot je poročal tiskovni urad Svetega sedeža, so sogovorniki potrdili dobre dvostranske odnose ter izrazili upanje, da bodo lahko te utrdili s podpisom posebnih sporazumov na področjih skupnih interesov. Poudarjen je bil pozitiven prispevek krajevne Cerkve v življenju države. Glede vzgoje in izobraževanja pa je bilo izraženo upanje, da bodo z ustreznimi zakoni okrepili sodelovanje na tem področju. Šarec je papeža povabil v Slovenijo, ta pa mu je povedal, da je bil pri nas že leta 1970, da ima na našo domovino lepe spomine in da je imel v Argentini veliko prijateljev slovenskega rodu.

PAPEŽEV PORTRET IZ SLOVENIJE

Dan pred Šarčevim obiskom v Vatikanu je papež Frančišek v avdienco sprejel slovenskega kiparja Mika Simčiča, avtorja doprsnega kipa iz carrarskega marmorja, ki predstavlja papežev portret. Kip je izdelal s predhodno papeževo privolitvijo, kar si šteje v izjemno čast in ponos, saj je papež Frančišek to doslej vedno zavračal. Znano je, da so v rodnem Buenos Airesu v katedrali, kjer je maševal kot kardinal in nadškof argentinske prestolnice, postavili njegov kip, a ga je takoj ukazal odstraniti. Bel doprsni kip stoji na mogočnem podstavku iz dvobarvnega hotaveljskega marmorja. Skupaj s podstavkom meri v višino dobra dva metra in tehta približno eno tono. Simčič je poleg tega izdelal še sedem papeževih kipov v bronu.

PLEČNIK V VATIKANU

V Vatikanskih muzejih so na dan obiska premierja Marjana Šarca pri papežu odprli razstavo Plečnik in sveto – Jože Plečnik, slovenski arhitekt in oblikovalec. Obiskovalci bodo lahko v naslednjih mesecih spoznali arhitekta po njegovih monštrancah, kelihih in drugih liturgičnih predmetih; na ogled so tudi skice, načrti, fotografije in modeli njegovega sakralnega opusa. Med razstavljenimi predmeti je kelih iz leta 1913, ki ga je Plečnik izdelal na svojega starejšega brata Andreja, duhovnika. Drugi kelihi, monštrance in ciboriji prihajajo iz frančiškanskih župnij Marijinega oznanjenja in Sv. Frančiška v Šiški, ljubljanske nadškofije, sv. Mihaela na Barju, ... nekatere pa so posodili zasebniki. Na odprtju so bili med drugimi premier Marjan Šarec, kardinal Franc Rode in nadškof Stanislav Zore. Nadškof Zore je ob tem zapisal: »Arhitekt Jože Plečnik preko razstave v Vatikanskih muzejih vnovič vstopa v svet preko svojih kelihov, monštranc in ciborijev. S tem kaže

tudi na vernost slovenskega človeka, ki jo občudujemo v lepoti naših cerkva, ki krasijo domovino. Plečnikove umetnine bodo ljudi vsega sveta vabile, da si ogledajo kraje, kjer je bil doma. Plečnik je znova dokazal, da je velikan vere in mojster lepote.«

LENARČIČ KANDIDAT ZA KOMISARJA

Parlamentarni odbor za zadeve EU je 25. julija podprl kandidaturo Janeza Lenarčiča za evropskega komisarja iz Slovenije. Za to mesto ga je izbral premier Marjan Šarec, a brez posvetovanja s koalicijskimi strankami. Zato ga v SD niso podprli, proti so bili tudi v Levici. V SDS so ponovili, da je Lenarčič sicer dober uradnik in verjetno tudi področje zelo dobro pozna, da pa njegova teža v političnem smislu ni prava. Tako kandidata niso podprli, a ga tudi niso zavrnil. Janez Janša je že pred tem dejal, da gre pri Šarčevem predlogu za dvojni strel v koleno. Lenarčiča, ki je sposoben tehnokrat z izkušnjami, bi bolj potrebovali doma ob predsedovanju EU ter da bo v Evropski komisiji brez teže. 51-letni Lenarčič, po poklicu pravnik, je trenutno vodja stalnega predstavništva Slovenije pri EU. Kot diplomat je vodil priprave na prvo slovensko predsedovanje EU leta 2008 v vladi Janeza Janše ter bil svetovalec več premierjev, deloval je tudi v Organizaciji za varnost in sodelovanje v Evropi. Če bo predsednica Evropske komisije Ursula von der Leyen Lenarčiča sprejela v svojo ekipo, bo moral konec septembra ali v začetku oktobra prestati še zaslišanje v Evropskem parlamentu. Komisarka sicer želi, da bi vsaka država članica predlagala dva kandidata, moškega in ženske.

MEŠANE PATRULJE NA SLOVENSKO ITALIJANSKI MEJI

V začetku julija so na meji z Italijo začele delovati mešane patrulje slovenske in italijanske policije, ki naj bi preprečile število nezakonitih prehodov meje. Če se stanje ne bo izboljšalo, Italija napoveduje zaostrovanje ukrepov in sicer postavitev ograj in uvedbo ostrega nadzora meje.

Slovenska oblast z Marjanom Šarcem na čelu sicer trdi, da ima vse pod nadzorom. A prav uvedba skupnega nadzora je pokazala, da Slovenija ne obvladuje razmer in da grožnja s strani sosede pripomore k odkrivanju nelegalnih migrantov. Tako so med drugim najprej domačini, zatem pa tudi varnostni organi pri Šembijah 19. julija odkrili tabor, v katerem se je na poti v Italijo ustavilo nad 200 migrantov. Čeprav so bili več deset kilometrov znotraj Slovenije, jih ni nihče ustavil. Župan občine Ilirska Bistrica Emil Rojc je že večkrat opozoril na nevzdržne razmere, saj tujci pogosto pustijo za sabo pravo razdejanje. Prepričan je, da je migrante mogoče ustaviti le, če se bo država varovanja državne meje lotila drugače, kot je to počela doslej. Oglasil se je tudi odvetnik iz Gorice Damjan Terpin, ki se mu zdi nedopustno, da ministrstvo za notranje zadeve trdi, da porasta nezakonitih migrantov po balkanski poti ni, v resnici pa čez Kras v Italijo vsak dan pride tudi po osemdeset migrantov. Dodal je še: »Vi se še kar naprej igrajte nojevo igrico, mi Slovenci v Italiji pa bomo plačevali vašo politiko z žico na meji.« Po uradnih podatkih je slovenska policija v prvi polovici leta obravnavala več kot 5300 nezakonitih prehodov meje, kar je skoraj polovico več kot v enakem obdobju lani. Število tistih, ki jih policija ne odkrije, je lahko še enkrat večje.

JANŠA O NEZAKONITIH MIGRANTIH

»Vsak, ki gre iz Afganistana v Nemčijo ali pa na Švedsko, se pozanima, kakšen je režim v državi, kjer bo ilegalno prestopil schengensko mejo. Slovenija je v tem smislu označena z zeleno, kar pomeni, da je meja prepustna, zato je postala magnet za migrante in tihotapce.« S tem primerom je Janez Janša v pogovoru za Radio Ognjišče nakazal, zakaj cveti trgovina z migranti in zakaj je Slovenija tako privlačna. Po prepričanju Janše so migracije v programih socialističnih in v zadnjem času tudi v številnih evropskih

liberalnih grupacijah opredeljene kot način, s katerim si krepijo volilno telo. Prizadevajo si za čim več volivcev, ki nimajo korenin, ki jih je možno kupiti z raznimi privilegiji. V tem je njihova prihodnost. Ker je večina ljudi proti takšnemu »uvozu volivcev«, odgovorni govorijo, da delajo vse za zaustavitev prihodov, da je vse pod nadzorom, dejansko pa tega ne izvajajo. Janša je ob tem pokazal na Slovenijo. Trenutno največ ilegalnih migrantov dnevno v schengensko evropsko območje vstopi ravno v Sloveniji. To je razlog, zakaj imamo kontrole na meji z Avstrijo; za jesen nadzor na meji obljublja tudi Italija. Sloveniji se po besedah Janše obeta položaj nekega žepa, ki poleg tega, da varnostno ogroža ljudi, ki živijo ob meji, pa tudi širše, tudi veliko stane. Še pojasnilo: schengensko območje je območje odpravljenih notranjih meja držav Evropske unije, kjer ni več mejnih kontrol in carine, zato pa naj bi bila bolje varovana zunanja meja tega območja.

SLOVEN'C, TVOJA ZEMLJA JE ZDRAVA

V državnem zboru v Ljubljani je bilo 4. julija tradicionalno vseslovensko srečanje z naslovom »Sloven'c, tvoja zemlja je zdrava..., pa vendar mladi odhajajo«. Na 18. tovrstnem posvetu je v prvem delu prevladovala problematika izseljevanja mladih iz Slovenije. Na začetku so zbrane nagovorili odgovorni za Slovence po svetu v politiki. Predsednik državnega zbora Dejan Židan je med drugim dejal, da narod določa predvsem »spomin, jezik, kultura in zavedanje, da smo del skupnosti«. Zavzel se je za to, da bi znali ceniti vse to in tudi uporabljati. Minister za Slovence na tujem, Peter Česnik, tudi sam v mladih letih izseljen v Avstralijo, je povedal, da sta rojake na tujem združevala slovenska kultura in slovenski jezik, ki se je ohranjal vsa leta in ostal živ. Zavzel se je za takšno zakonodajo, ki bi spodbujala vračanje rojakov v domovino. Po video-povezavi je zbrane nagovorila dosedanja predsednica komisije za odnose s Slovenci po svetu, ki je nastopila mandat evropske poslanke, Ljudmila Novak. Povedala je, da

je pridobivanje izkušenj v tujini vedno dobrodošlo, vendar je izguba mladih prehud udarec za Slovenijo, ki se srečuje z demografskim izzivi. Zavzela se je za tako politiko, da bi čim več Slovencev našlo svojo priložnost za delo doma. V prvem delu so z razpravami nastopili ustavni sodnik Klemen Jaklič, profesor računalništva v Kaliforniji Jure Leskovec, asistentka v Evropskem parlamentu Nežka Figelj in državni sekretar na Uradu za Slovence po svetu Dejan Valentinčič. Jaklič je dejal, da domovina pomeni sprejetje in da domovina sprejme svojega državljana podobno, kot mama ali oče sprejmeta svojega otroka zgolj zato, ker je njun. Leskovec je spomnil, da se mnogi iz Slovenije izselijo zaradi želje po preseganju uravnilovke, ki mnoge sili v povprečje, in da mnogi podjetniki zaradi birokracije in davčnih obremenitev odidejo in raje odprejo podjetje v tujini. Zunaj meja Slovenije živi približno pol milijona Slovencev in oseb slovenskega rodu, ki se s tem še vedno identificirajo. To predstavlja okoli petino slovenskega naroda. Sledila je razprava, v kateri so prisotni delili tudi svoje življenjske izkušnje, videnje domovine in kritike države.

OBLAST PROTI KATOLIŠKIM ŠOLAM

Medtem ko se je predsednik vlade Marjan Šarec v družbi papeža Frančiška nastavljal fotografom, je njegov šolski minister Jernej Pikalo pripravljaval še zadnje podrobnosti prenovljenega zakona o financiranju šolstva, ki bi še poslabšal položaj zasebnega šolstva tudi, ko gre za izvajanje javnega programa, ki ga zahteva država. Da leva politična opcija pri tem misli predvsem na katoliške osnovne šole, se je pokazalo v razpravah na odboru in zatem v državnem zboru. Ta je kljub opozorilom pravnih služb, da gre za protiustavne rešitve, potrdil novelo. Z njo je uvedel še večjo razliko med javno veljavnimi programi in programi, ki so

pridobili javno veljavnost. Državni svet je zatem izglasoval veto, glasovalni stroj levice pa ni zbral zadostne večine - potreboval je 46 glasov, da bi novelo še enkrat potrdil. Na nedopustnost takega ravnanja je opozorila tudi stranka SLS, ki nima možnosti razprave v državnem zboru, je pa parlamentarna na evropski ravni. Poudarili so, da v politiki ni etično vse, kar je možno. Ko so nekateri starši po dolgi kalvariji postopkov na ustavnem sodišču dokazali svoj prav, jim je skušala država položaj, prav zato, ker so dokazali, da ga mora izboljšati, celo poslabšati.

MATIJA SLAVIČ V DRŽAVNEM ZBORU

V poletnih mesecih prenavljajo malo dvorano slovenskega parlamenta, ki je večinoma namenjena sejам državnega sveta. Ob tem je prišla pobuda, da bi najpomembnejši dvorani dobili ime. Pomurski poslanci so predlagali, da bi se velika dvorana imenovala po predsedniku prve demokratičnoizvoljene skupščine Francetu Bučarju, mala pa po duhovniku, prevajalcu Svetega pisma, profesorju bibličnih ved in nekdanjemu rektorju ljubljanske univerze Matiji Slaviču. Predlog za poimenovanje male dvorane je pred koncem julija vložil vodja kluba pomurskih poslancev Jožef Horvat. V obrazložitvi je zapisal, da velja Slavič v strokovnih krogih zgodovinarjev in diplomatov za eno najzaslužnejših oseb za odločitev Pariške mirovne konference o priključitvi Prekmurja in združitvi prekmurskih Slovencev z matičnim narodom. »Ker smo Slovenci v svoji zgodovini večinoma izgubljali ozemlje in dele slovenskega narodnega telesa, je pridobitev Prekmurja in združitev prekmurskih Slovencev s Slovenci, živečimi v ostalih slovenskih pokrajinah, eden od čudežev in najsvetlejših dogodkov v zgodovini slovenskega naroda,« je zapisal Horvat.

DVE KNJIGI O PREKMURJU

V pripravah na praznovanje ob 100. obletnici združitve Prekmurja z matičnim narodom sta izšli knjigi, ki osvetlujeta dogodke pred sto leti in okoliščine, ki so pripeljale do tega. Župnik v Bogojini, dr. Stanko Zver, je pri Ognjišču izdal knjigo »Tebi, Slovenska krajina«, s podnaslovom »Slovenstvo Jožefa Klekla st. (1874–1948) v medvojnih dokumentih (1941–1945) v luči predvojnih dogodkov«. Kot je povedal Zver, gre za resnico o tem velikem rodoljubu, o globoko čutečem in zavednem Slovencu, duhovniku, pisatelju, pesniku, publicistu, politiku ..., ki nosi prav gotovo tudi eno od vodilnih vlog pri priključitvi Prekmurja k matici. Drugo delo pa je v samozaložbi izdal kaplan v Murski Soboti Andrej Lažeta in ga naslovil »Povsod pokažimo, da smo Slovenci. Kaj se je v Prekmurju godilo leta 1918 in do poletja 1919?«. Pogosto omenjen stavek: »Zasluge za priključitev Prekmurja k Sloveniji imajo katoliški duhovniki,« ga je tako vznemiril, da je želel raziskati, kaj se je dogajalo v odločilnih letih na tem delu našega ozemlja. Kot je povedal, upa, da bodo tudi s pomočjo te knjige zablestele zasluge katoliških duhovnikov za priključitev Prekmurja k Sloveniji, predvsem Jožefa Klekla.

SLIKARSKA KOLONIJA V SVEČAH

V galeriji Gorše v Svečah na Koroškem je konec julija potekal 38. slikarski teden. Gre za slikarsko kolonijo, ki ima svoje začetke v letu 1981, ko je predsednik Krščanske kulturne zveze Janko Zerzer povabil umetnike. Pred leti je o tem povedal: »Moja zamisel je bila slikarski teden, ki bi združeval umetnike iz alpsko-jadranskega prostora oziroma iz Slovenije, Primorske in Koroške.« Letos so v Sveče, v domačijo, kjer je zadnja leta živel kipar France Gorše, prišli Črtomir Frelih, Ifigenija Simonović in Nika Špan iz Slovenije, Simon Goritschnig in Eugen Hein iz Avstrije ter Elisa Rossi iz Italije. Županja občine Bistrica v Rožu Sonya Feinig, ki je odprla 38. slikarski teden v Svečah, je med

drugim dejala: »To, kar ustvari društvo 'Kočna' s slikarskim tednom, je enkratno. Sploh, če pomislimo, da lahko ljudje ves teden gledajo umetnikom čez ramo.«

UMRL IVAN OMAN

V devetdesetem letu starosti je 17. avgusta 2019 na svojem domu v Zmincu pri Škofji Loki umrl starosta slovenske politične pomladi Ivan Oman. Bil je soustanovitelj in prvi predsednik Slovenske kmečke zveze, velik borec za pravice kmetov in karizmatični narodni voditelj, ki je veliko pripomogel k samostojni Sloveniji. Z vojaškimi častmi so ga pokopali v Škofji Loki. Pogrebno mašo za Ivana Omana je daroval nadškof Anton Stres, ki je v uvodnem delu dejal: »S tem svetim bogoslužjem se poslavljamo od njega z globoko hvaležnostjo Bogu, da nam ga je dal, ter s hvaležnostjo njemu za njegovo pričevanje, služenje svojemu narodu in prizadevanje za pravičnost in svobodo.« V pridigi pa je spomnil, da so Omana spoštovali kot nekoga, o katerem rečemo, da je 'iz enega samega kosa', da v njem ni več plasti in zato tudi ni prostora za nobeno dvojnost, kaj šele igro. S to svojo enovitostjo in celostnostjo je po besedah nadškofa postavil zgled človeka, kristjana in politika, in to v času, ko je ravno politika prišla na slab glas. Pri pogrebu je govoril tudi predsednik države Borut Pahor, ki ga je označil za narodnega buditelja. »Buditelj namreč premore izjemno moč, da prebudi ljudi. Skoraj dobessedno jih zbudi iz politične zaspanosti ali otopelosti. Prevzame jih s prepričljivo vizijo in z močno osebnostjo. Ivan Oman je bil narodni buditelj.« Bil je zelo zelo pošten človek v vseh ozirih. Razumel je stisko običajnega človeka mnogo bolj od drugih. V imenu domačih se je od njega poslovil vnuk Blaž Podobnik, ki je med drugim dejal: »Ko so bili kmetje brez zastopnika, ste jih s svojim gromkim glasom zagovarjali. Ko je bila različnost mišljenja zatirana, ste naglas razmišljali

različno. Ko je bil narod brez lastne države, ste jo ustanavljali.« Ivan Oman se je rodil 10. septembra 1929 v Zmincu. Čeprav je po osnovni šoli ostal na kmetiji, si je pridobil veliko znanja in bil enakovreden sogovornik tudi tujim politikom. Že v prejšnjem sistemu je vstopil v politiko in se zavzemal za pravice kmetov. Leta 1988 je s somišljeniki ustanovil Slovensko kmečko zvezo, prvo lastovko slovenske pomladi. Na svojem domu je novembra 1989 gostil srečanje, na katerem so se dogovorili za ustanovitev Demokratične opozicije Slovenije – Demos. Znan je njegov stavek: »Mi gremo na volitve zato, da zmagamo!« Bil je izvoljen v predsedstvo še socialistične republike Slovenije in edini, ki se je zavzel za samostojno slovensko vojsko. Leta 1992 je bil na listi SKD izvoljen za poslanca, po izteku mandata pa se je poslovil od aktivne politike, a kot starosta ohranil pomembno mesto med tvorcji slovenske pomladi. Lani je na izrednem kongresu SLS poudaril: »Lastovko slovenske pomladi je treba znova priklicati, naj prileti še enkrat. Da nam bo po osamosvojitvi prinesla še osvoboditev.«

POSLOVIL SE JE VINKO LIPOVEC

V Spodnjih Jaršah pri Domžalah je 23. avgusta 2019 v 105. letu umrl zgodovinar, časnikar in urednik Vinko Lipovec, ki je po drugi svetovni vojni večino časa bival v Clevelandu v ZDA. Potem, ko mu je umrla žena Marija, se je dve leti pred smrtjo vrnil v rojstni kraj, kjer je zanj skrbela nečakinja. Ob prihodu v Jarše je domovini zaželel, da bi cvetela in napredovala v vseh ozirih. Zase pa, da bi ga Bog do konca ohranil pri zdravju in mu nato naklonil mirno smrt, kar se je tudi zgodilo. Že dan po smrti je bila v grobeljski cerkvi maša zadušnica, ki jo je daroval nadškof Anton Stres, zatem so pogrebni pripravi vse potrebno za prevoz v Cleveland, saj je želel počivati poleg svoje pokojne žene v slovenski župniji sv. Vida. Nadškof Stres je pri maši pokojnega profesorja Lipovca

predstavil kot pokončnega človeka, trdnega kristjana in zavednega Slovenca ter spomnil na njegovo vsestransko razgledanost in bistrost, ki jo je ohranil do zadnjih dni. Vinko Lipovec se je rodil 22. januarja 1915 v Spodnjih Jaršah. Tam je končal dvorazredno ljudsko šolo. Klasično gimnazijo je obiskoval v Ljubljani, stanoval pa v dijaškem domu pri lazaristih, pri Srcu Jezusovem. Zatem je študiral zgodovino in zemljepis. Kot študent je sodeloval pri katoliških akademskih društvih. Ko je končal študij, so ga poslali v Goražde v šolo za rezervne oficirje. Bival je v kasarni, v kateri so zadnje ure zemeljskega življenja prebile Drinske mučenke. Po vrnitvi domov je urejal zgodovinsko priložo Slovenca in učil na prvi državni realni gimnaziji. Poleg tega je vodil obveščevalno službo pri protiokupatorski Slovenski legiji. Leta 1944 so ga aretirali Nemci, zaprli in nato odpeljali v Dachau. Tam je kljub

pegavem tifusu preživel in dočakal konec vojne. Ker je poznal razmere v domovini, je ostal v Nemčiji v Münchnu. Tam je s frančiškanoma p. Benom Korbičem in p. Klavdijem Okornom pomagal pri ustanavljanju slovenske župnije. Obenem je urejal časopis Slovenija. Leto za tem je odšel v ZDA in v Clevelandu začel urejati Ameriško domovino. V uredništvo je pogosto prihajal škof Gregorij Rožman. Vinko Lipovec je po upokojitvi ostal dejaven v številnih organizacijah, ki so jih imeli rojaki v Clevelandu in v ZDA. V času slovenske pomladi je organiziral zbiranje finančnih sredstev za stranke Demosa. Z navdušenjem je spremljal razvoj mlade države in jo leta 1992 prvič po desetletjih obiskal. Do zadnjega se je zanimal za vse, kar se je dogajalo okrog njega in spremljal razvoj mlade Slovenije, a ostal kritičen do razmer, ki dušijo gospodarstvo in demokracijo.

Obvestilo Veleposlaništva RS glede nakazovanja starostnih pokojnin

Veleposlaništvo RS v Canberri je bilo letos seznanjeno, da so se pri nekaterih upravičencih do slovenske starostne pokojnine, ki živijo v Avstraliji, pojavile težave pri nakazovanju omenjenih pokojnin s strani Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije (ZPIZ).

Ugotavljamo, da je v večini primerov težava nastala, ker so upravičenci pozabili poslati potrdila o živetju. Ko je bilo to urejeno, so stvari običajno stekle naprej. Včasih so težave lahko vezane tudi na dostavo poštnih pošilk. V zvezi s tem svetujemo, da se za pisno komunikacijo z ZPIZ uporablja priporočena pošta, ki ponuja možnost sledenja.

Ponovno želimo opozoriti, da ZPIZ **NE** upošteva potrdila o živetju, ki ga upravičenec sam posreduje po elektronski pošti. Upravičence bi želeli zato spodbuditi tudi k uporabi možnosti, ki jo ponuja ZPIZ, in sicer da se pošilja kopije potrdila po elektronski pošti preko Slovenskega informacijskega urada Melbourne.

Veleposlaništvo se je srečalo tudi z nekaj primeri, ko so bili razlogi za izostanek nakazila bolj zapleteni, kot je opisano zgoraj. V takšnih primerih vas pozivamo, da kontaktirate Veleposlaništvo, da bomo v komunikaciji z ZPIZ lahko našli najustreznejšo rešitev za nemoteno nakazovanje slovenske starostne pokojnine.

Andrej Kralj, svetovalec / namestnik vodje misije

Iz Kraljičine dežele – Queensland

Mirko Cuderman

Najprej bi se rad zahvalil uredniku za objavo (ob priliki obletnice samostojne Slovenije) za članek Panonski svet: Združena Slovenija. Pisatelj in duhovnik Lojze Kozar mlajši zelo lepo opisuje želje prekmurskih rojakov po združenju Sloveniji. Močno in globoko ljubezen do svojega naroda in tako močno vero prekmurskih rojakov do Boga in nebeške Matere je pisatelj tako lepo opisal, da sem dopis večkrat prečital. Tako iskrene in globoke misli lahko samo napiše vernik, ki živi tesno povezan s trpečim narodom. Pri tem sem se spomnil na obisk sedaj že pokojnega prekmurskega župnika v Črenšovcih, g. Ivana Krajncu, ki nas obiskal leta 2012 v Queenslandu in v Marijinem svetišču daroval slovensko sveto mašo. Gospod Ivan nam je predstavil prekmurskega mučenca Danijela Halasa in težko zgodovino prekmurskih rojakov. Bil je še posebno povezan z našo kapelico, saj nas je že ob prvem obisku Avstralije navduševal za gradnjo slovenske kapelice Marije Pomagaj v Marijini dolini.

Sedaj smo pred deseto obletnico blagoslovitve naše kapelice.

Lepo je in prav, da se ob tem pomembnem dogodku spomnimo na začetek in gradnjo naše kapelice, saj je ponos nas vseh Slovencev v Avstraliji. Jože Gjerek kot pobudnik in

graditelj kapelice je bil v nedeljo, 9. novembra 2008, na posebnem sestanku v Marijini dolini, ki ga je vodil predsednik društva Lipa Jani Pal, pooblaščen, da poskrbi za gradnjo kapelice. Izbrali so svet zaupnikov: Jani Pal, Jože Vohar in Jože Gjerek. Takrat je Jože uradno začel zbirati darove za gradbeni material. Njegov sin Joe Gjerek je narisal načrt bodoče kapelice, ki so ga vsi rojaki zelo lepo sprejeli. Pater Ciril A. Božič in župnik g. Tone Vrisk sta januarja 2009 blagoslovila zemljišče kapelice. Kmalu potem so bili skopani jarki za temelje in 25. januarja so bile že pozidane stene. Na gradbišču so poleg Jožeta Gjereka delali še Jani Pal, Joe Gjerek in Franc Lovrec. Kalupe za betonske stene in okna je napravil Jani Pal. Streho in strop kapelice je postavil gradbenik Karel Knap, ki zgradil tudi znamenje na društvu Planinka. Pri delu sta mu pomagala Jože Gjerek in Jože Čeh. Streho zvonika s križem sem postavil in daroval Mirko Cuderman in spomočjo Jožeta Čeha sva jo montirala 30. maja. Franc Lovrec in Jože Čeh sta ometala kapelico, Jože Čeh jo je prebarval. Tone Brožič je obložil kamnite plošče za cokelj na spodnjem delu kapelice. Tone Kralj je položil tlak v kapelici in keramične ploščice zunaj. Umetnik Lojze Jerič je v Melbournu izdelal

Ivan Pišotek na obisku pri Cudermanovih na Mt Mee. Čestitke Ivanu za 75. rojstni dan. Bog Vas ohranjaj!

mozaik Marije Pomagaj, prav tako sprednji napis in grb brezjanske Matere Božje. Jože Gjerek je sodeloval pri vseh delovnih projektih, napeljal vodovod, postavil oltar, napeljal elektriko in z ženo Marto sta uredila lep vrt okoli kapelice.

Pred tedni nas je iz severnega Queenslanda obiskal naš pleskar Ivan Pišotek. Skupaj smo praznovali njegovih 75 let. Ivan je šel naprej v Marijino dolino, kjer je lepo prepleskal naše društveno znamenje in streho na Marijini kapelici. Pri delu sta mu pomagala njegov sin Jurij in Jože Gjerek. Delo so odlično opravili, saj je kapelica lepša kot kdajkoli prej. Prilagam fotografijo. Romarji, ki bodo obiskali ta čudoviti kraj, se bodo sami lahko prepričali o lepoti naše kapelice. Marta in Jože Gjerek pogosto obiskujeta in obdelujeta Marijin vrt. Ob mojem zadnjem obisku Marijine Doline sem našel Jožeta precej potrtega sredi vrta, ker so mu kengurji osmukali rože v Marijinem vrtu. Jože naprej vztraja in skrbi za vrt, na katerem bo posadil nove in lepše rože.

Klub LIPA, Gold Coast QLD

Tony Lenko

Dan državnosti je eden od najpomembnejših slovenskih mejnikov in tudi mi ga že nekaj let praznujemo z organizacijo piknika. Po zanimivem naključju je ob obisku slovenskega veleposlanika v mesecu marcu na klubih v Queenslandu prišlo do ideje, da letošnje **praznovanje organiziramo skupno, klub Lipa in klub Planinka**. Nova ideja je prinesla odličen dogodek in 23. junija nas je bilo več kot 70 na klubu Planinka.

Organizacija in izvedba je potekala medgeneracijsko in v složnem sodelovanju klubov.

Bar so vodili predstavniki Planinke, kuhinjo pa predstavniki Lipe. Multigeneracijsko je bila predstavljena slovenska skupnost in obiskovalci so bili v starosti od 8 mesecev do 85 let in se nam torej ni bati za prihodnost v naslednjih desetletjih. Posebna zahvala za nepozabne spomine

Vabimo vse rojake in prijatelje na 10. obletnico blagoslova Marijine kapelice, ki bo v soboto, 14. septembra 2019.

Marija sama nas vabi v ta čudoviti kraj in je lepo in prav, da se vsaj ob tej obletnici odzovemo njenemu klicu, da se rojaki iz širne Avstralije polnoštevilno udeležimo vseslovenskega romanja v Marijino dolino. Vsi zelo dobrodošli. Za kosilo bo poskrbljeno.

Iz slovenske skupnosti lahko poročam, da imamo pri društvu Planinka še vedno vsak mesec redni piknik na prvo nedeljo v mesecu. Začetek ob 11. uri. Za praznik slovenske samostojnosti, ki smo ga praznovali v nedeljo, 23. junija, je bilo zelo živahno in veselo. Odbor društva LIPA z Zlate Obale je v dvorani Planinke pripravil posebno slovesnost, ki se je udeležilo več kot 40 oseb, predvsem mlajše generacije. S seboj so pripeljali harmonikarja in pevce. Bili so zelo veseli skupnega srečanja in sodelovanja in upamo, da bodo živahno nadaljevali naprej. Lep pozdrav in nasvidenje v Marijini dolini!

Mirko Cuderman

gre vsem, ki ste prostovoljno pomagali ustvariti pravo gurmansko kosilo s sladicami ter glasbenim ustvarjalcem Danielu, Maji in Vesni.

Letos nas čakajo še trije večji dogodki in vsi vnaprej toplo

Mother's Day in Hawaii was a very joyous experience. The church of St. Augustine by the sea was just that, built among the high rising hotels, in Waikiki, the centre of tourist hub on the beach. Upon arriving to our hotel I asked the porter where the Catholic church is. He showed me just outside the window across the road. We came by a different entry upon arrival to the side we used to go out of hotel, so we did not see the church. We could not have a church any closer.

The next day we got ready for Sunday Mass it was Mother's day. On the way there in the hotel foyer, was a lei (garland) making workshop, I went to see if I could make one. There wasn't enough time, I started to do a bit having a warm and

vabljeni na romanje v Marian Valley v septembru, na martinovanje v novembru in na miklavževanje v decembru. Vabljeni tudi, da nas spremljate na naši Facebook strani:

<https://www.facebook.com/BocceClubLipa/>

Tony Lenko, tajnik Kluba Lipa

Holy Mass in Hawaii

friendly conversation with Anku, he kept working on his with great experience. He told me the church will be full as they are celebrating their Saint Damien, a missionary, who came to Kalaupapa 156 years ago to minister to the lepers. St. Damien: 'I made myself a leper with lepers to gain all for Jesus Christ'. Upon saying goodbye, Anku finished his lei and gave it to me, he made a small one for my wrist from the one I worked on. Still came early enough to be able to absorb the beautiful church and lead lights all around the church.

Rev. Fr. Lane K. Akiona, ss. cc, greeted us with Aloha and welcome, pointing out to observe reverence. The homily was focused on the Shepherd and the importance of being a good Shepherd. We see this especially all around us, of the many souls that have no guidance of the truth and teaching of Jesus. Like a lot of Saints before us, we too are called to bring truth and hope to the people we live and work with. 'Live your life as taught by Jesus and your journey of faith will become joyful and rewarding in this life as well as the next.'

Little Charlie became the newest member in God's family. Fr. Lane was very warm and engaging with Charlie, while he was conferring the Sacrament of Baptism. All the congregation shared this special occasion. For the concluding rite all the mothers stood, up looking happy with a lot floral attire as is customary in Hawaii. The blessing for mothers was bestowed on us. For the rest of our stay we went to 5pm Communion Service as Fr. Lane was on retreat. How healing to come in a quiet and peaceful place, to be in the house of the Lord. In contrast of the outside world of distraction.

How wonderful is our Catholic Faith. We can celebrate in union all over the world. Our universal Church that can be understood in any language. As I have experienced in my travels.

Clara and Ivan Brcar, Sydney

p. Darko Žnidaršič OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO Box 280
MERRYLANDS NSW 2160
Tel.: (02) 9637 7147
Mobile: 0409 074 760
Fax: (02) 9682 7692
Mail: darko.znidarsic@parracatholic.org

Slovenian Mission Sydney

»HVALA, DA STE ŠLI SLUŽBOVAT TAKO DALEČ!«

V letu Gospodovem 2019, ko praznujem 25 let duhovniške službe, sem se po slovesni srebrni maši v našem Merrylandsu (na nedeljo Gospodovega vnebohoda, 2. junija), po binkostih, prazniku sv. Rešnjega Telesa in Rešnje Krvi in sv. maši za našo domovino Slovenijo **odpravil pod naš rodni krov**, da sem še v domači župniji Tržič in v krajih, kjer sem nekoč deloval, obhajal srebrnomašna slavlja. Lepo je, ko srečaš svoje domače, stare in nove znance, še bolj pa, da skupaj izrečemo veliko zahvalo Bogu po Mariji Pomagaj za njegove velike milosti in naša doživetja, in da imajo ljudje, ki sem jim služil, več možnosti. »Marija Pomagaj je Tvoje ime!«

Letos smo obhajali pozno veliko noč in naslednje praznike. Na dan naše države Slovenije, 25. junija, sem pristal na slovenskih tleh v vročem poletnem večeru. Obletnica posvečenja je na praznik apostolov Petra in Pavla (1994-2019), dan pred praznikom pa smo praznovali praznik Srca Jezusovega. Zvečer sem maševal v domači župnijski cerkvi Gospodovega oznanjenja Mariji v Tržiču. Po sv. maši je prišel v zakristijo mlajši faran, ki mi je dejal: »Čestitam Vam! In hvala Vam, da ste šli tako daleč službovat! To je velik podvig, velika žrtev takole tudi za Vas, toda prinaša blagoslov Vam in našim ljudem tam dol!« Voščila sem bil nadvse vesel in sem hvaležen temu sofaranu, saj je služenje

Bogu in ljudem daleč od doma in med množico drugih ljudi večkrat tudi tisto, ko dolgo ni hvaležnosti (večkrat je sploh ni!) in dolgo ni sadov. Pa še doma se nam zgodi, da hočemo čudeže kar takoj, kot bi pritisnil na gumb. Drugič pa dosežemo cilj in smo uslišani, pa se potem zgodi, da na lepem na vse pozabimo, vržemo čez ramo in še kaj, ko se prav zdaj začnjenja Božji klic, ki nas spodbuja naprej. Kristusova ljubezen nas vnema in opominja naprej!

»Marija Pomagaj je Tvoje ime!« O Mariji, Božji Materi, bi težko povedali veliko, tudi če napravimo kakšno anketo ali zberemo pričevanja. Toda Marija kot Božja Mati uresničuje Božjo ljubezen in kot taka ne išče svojega ali svojih koristi, veseli pa se življenja z Bogom in nas usmerja k Njemu. Na Brezjah je na steni pred kapelico Marije Pomagaj stara črna plošča iz leta 1889: *»Marija je pomagala, Marija pomaga, Marija bo pomagala!« Pod oboki in zunaj, na romanju, doma v molitvi in pesmi odmeva naš glas: »Marija Pomagaj je Tvoje ime!«*

»SREBRNOMAŠNIK, BOD POZDRAVLJEN...«

smo zapeli doslej na šestih krajih: najprej v našem Merrylandsu, potem v nedeljo, 30. junija v Tržiču, 7. julija v Novem mestu v Klostru (Sv. Lenart), ki je bila moja prva kaplanska služba, 14. julija v Mošnjah, kjer sem bil župnik, 21. julija na Brezjah in 28. julija pri Novi Štifti pri Ribnici. Nekaj krajev pa še pride na vrsto: 8. septembra Wollongong, 22. septembra Melbourne – Kew, 6. oktobra Adelaide in 20. oktobra Canberra.

Na slovenska tla sem stopil na dan slovenske državnosti. Na letališču me je pričakala nečakinja Eva. Sončen in predvsem dolg poletni večer je bil pravi balzam, saj takšne večere v Sydneyu

pogrešam, ko se poleti zmrača kmalu po osmi uri. Naslednje jutro sva z župnikom Tomažem somaševala v podružnici sv. Andreja v Tržiču, kjer je sv. maša vsako sredo. Popoldne sem se odpravil na Brezje, kamor sem odnesel aboriginske jaslice, ki jih je izdelala gospa Vicky Clark iz Viktorije. Domačin Zlato Petrovčič je še izdelal votlino in ozadje z znamenito skalo na Uluruju. - Čutim že pričakovanje, notranji mir, hkrati pa vročino, ki je razen nižjih temperatur tipično avstralska. V romarskem uradu na Brezjah sva se srečala s kolegom župnikom Janezom, ki poje pri Oremusu. »Nocoj imamo koncert in večerjo! V Radovljici! Ali prideš?« Ni bilo treba dvakrat reči. Častitljiva radovljiška cerkev sv. Petra je bila pred kratkim obnovljena (pevski kor in orgle) in sedaj so se duhovno pripravljali na novo mašo g. Roka Pogačnika. Z novomašnikom ima radovljiška župnija deset živčnih duhovnikov rojakov. Maševal in govoril je g. Janez Mrak, župnik v Kisovcu, oktet Oremus je zapel pri sv. maši in potem nastopil v prezbiteriju. Pri večerji v prostiji smo se spet razživelili s starimi in novimi spomini, hkrati je ena skrb pod streho, saj smo po obisku Oremusa pred dvema leti v Avstraliji dolgo iskali, kje bi se dobili. Kdor čaka, dočaka, kdor išče, najde!

Na praznik sv. Petra in Pavla sem se udeležil posvečenja novomašnikov. Neverjetno, koliko duhovnikov se nas je zbralo, skoraj vsi sošolci srebrnomašniki, in še drugi. Zvečer sem maševal doma v Tržiču in uvedel zbrano občestvo v jutrišnje slavje. Vesel sem bil naših mlajših sosedov, ki so utrjevali mlaje, obesili rože in zastave na slavalok. »Blagoslovljen, ki prihajaš v imenu Gospodovem!« je žarel napis v prelepem večernem soncu.

Nedelja, 30. junija, je bila v Tržiču sončna in prav prijetna. Živopisane narodne noše, ljudje od blizu in daleč in

naši domači prihajajo, pevci, pritrkovalci, ministranti... Srečala sva se celo z učiteljico iz osnovne šole po več kot 40 letih. Pri sv. maši nas je somaševalo sedem duhovnikov **(foto spodaj)**. Navzoči so bili: duhovnika rojaka g. Robert Hladnik (župnik na Mirni in na Dolah pri Litiji) in g. Marko Košir iz sosednje Bistrice, ki je župnik v Mengšu in bo srebrnomašnik prihodnje leto, provincial p. Marjan Čuden, gvardijan ljubljanskega

samostana p. Ambrož Mušič, ki je zapel evangelij, p. Boštjan Horvat, ki je kaplan na Viču, domači župnik Tomaž Prelovšek. Ob vstopu v cerkev me je pozdravil ministrant Jaka Jankovec, na koncu sv. maše pa sta spregovorila provincial p. Marjan Čuden in g. Jože Dovžan, Bundrov od Sv. Ane, s katerim sva kolega iz domače župnije in iz šolskih klopi. Pridigal sem sam in izpostavil predvsem veliko Božje delo po Jezusovem Srcu in Marijinem brezmadežnem Srcu, ki ga odkrivamo v naši Materi, Mariji Pomagaj. Župnijski pevski zbor je zapel navdušeno, vodi ga organist Tomaž Meglič, ki je igral tudi pri moji novi maši. Rojaki iz Sydneya in Canberre so prišli pozdravit srebrnomašnika, iz Ljubljane so prišli Sušnikovi in še nekateri sošolci in znanci smo se videli po dolgem času. Pri kosilu so se pridružili še drugi dekanijski duhovniki. Župnik David Jensterle iz sosednje župnije Tržič

- Bistrica me je takoj povabil, da pridem še v njihovo ta mlado župnijo, ki bo čez dve leti stara 50 let, za sklep celodnevne češčenja sv. Rešnjega Telesa na god zavetnice sv. Marije Goretti. Pred sv. mašo smo zapeli litanije svetnikov, župnik David je blagoslovil novi sliki na steni župnišča. Župnijska kapela je bila polna do zadnjega kotička. Župnik se je ob koncu zahvalil in navdušen dejal: »Poglejte, od daleč, iz Avstralije sem dobil mašnika za nocojšnjo slovesnost, ko sem tako dolgo iskal!« Zunaj smo še dolgo poklepetali in si privezali telo in dušo, člani župnijskega sveta pa so srebrnomašniku podarili torto, ki smo jo tudi razrezali. Bil je večer in bilo je jutro, naslednji **Gospodov dan, 7. julija. V Novo mesto** sem prispel zelo hitro. Župnik p. Krizostom mi je odprl in ko je videl podobice, je

takoj dejal: »Saj ne bo toliko ljudi danes!« Toda svetih maš in obiskovalcev je kar precej in takoj sem šel pozdravit svoje nekdanje farane po jutranji maši in po naslednjih. Pri župnijski sv. maši ob 8.30 res nismo bili nagneteni, tudi zbor ima počitnice, toda prišli smo slavit Gospoda. Dobrodošlico je izrekla Nevenka Hrastar, sestra mojega pokojnega sošolca p. Igorja Štamfla (+ 2002), ki je daroval novo mašo tukaj kot prvi novomašnik župnije sv. Lenarta (3.7.1994) in smo se ga spomnili pri sv. maši. Nevenkin sin ministrant Lojze mi je izročil šopek. K tej sv. maši so prišli tudi od drugod, celo iz Kočevja (»...naši znanci so nam povedali, poslušamo vas na radiu Ognjišče,« so dejali), pa Jože in Marijana Fink iz Dolenjskih Toplic, ki imata sina Roka v Avstraliji in so bili lani s prijateljema Jožetom in Ljubico Flajs na obisku v Sydneyu. Iz Bele krajine so prišle sestrični Micika in Stanka ter sosed Mateja. Stric Ivan je ležal v novomeški bolnišnici po operaciji in sem ga obiskal popoldne.

Kljub bolezni je imel močno voljo. Žal se mu je nenadoma poslabšalo in čez teden dni je umrl, tako smo šli na pogreb v Adlešiče.

Za močnim dežjem je po nekaj dneh posijalo sonce. Odpravil sem se na Goriško: na Sveto Goro in na Kostanjevico. Na Sveti Gori sva se kratko srečala s p. Simonom Petrom, ki še čaka na vizo in prihod v Avstralijo, več smo poklepetali s patrom Mihom in patrom Rafaelom. Na Kostanjevici sva se srečala s p. Filipom,

biseromašnikom, ki prav tako izroča pozdrave, ter s knjižničarko Mirjam Breclj. Pater Niko je bil zunaj, z otroci in animatorji so končali oratorij.

Nedelja, 14. julija, je bila spet lepa in sončna. Srebrno mašo sem daroval **v Mošnjah**, ki so sedež župnije tudi za naše Brezje in tukaj sem bil župnik pred odhodom pod Južni križ. Župnik p. Milan Kadunc mi je že prej dejal, naj ne pričakujem velike množice. Toda ljudski glas je navadno hitrejši in res smo se nabrali – lahko bi rekli, napolnili župnijsko cerkev sv. Andreja (ki sicer ni bila čisto polna, ker obnavljajo levi del cerkve - stransko ladjo). Župnijska cerkev je ena od najstarejših na Gorenjskem in ko greste kaj na Brezje, vam priporočam, da si jo greste pogledat. Kakšen dar za obnovo bo prišel prav. Vzdušje je bilo prav prijetno pri Božji službi, pevski zbor je navdušeno zapel in na župnijskem dvorišču smo še dolgo

vztrajali skupaj in pokusili domače dobrote. Domačin p. Bogdan Knavs, ki je tudi somaševal, je bil letos februarja drugič na obisku v Avstraliji in ko sva se srečala, me je najprej vprašal, če bom prišel kaj v Mošnje. Z župnikom p. Milanom sva odšla na Brezje, kjer smo pri kosilu nazdravili p. Polikarpu Brolihu, našemu bivšemu provincialu, ki letos praznuje 70 let duhovniške službe, lani pa je praznoval 95. rojstni dan.

Na god Karmelske Matere Božje sem obiskal sestre klarise v Nazarjah in daroval zahvalno sv. mašo za sestre in za tukajšnjo molitveno skupino, popoldne pa obiskal v bolnišnici teto Angelco, ki zaradi poškodbe ni mogla priti na srebrno mašo na Brezje. Kocka je spet padla in sestrične ter stric Tone pravijo: »Gremo še k nam domov!« Res smo šli, saj še nisem bil tam, odkar sem na drugi polovici zemlje.

V nedeljo, 21. julija, smo praznovali Krištofovo nedeljo in srebrno mašo **na Brezjah**. Domači cerkveni pevski zbor, s pevci smo svoj čas, pred leti, preživeli toliko prijetnih uric, je res zapel Bogu in Mariji Pomagaj v čast, tudi »O, bodi med nami, ljubljena Mati, Marija Pomagaj

je tvoje ime«. Spominjam se, ko sem na Brezjah vodil otroške šmarnice in sem vprašal otroke, kako rečemo naši nebeški Materi tukaj in so odgovorili »Marija Pomagaj«, je ministrant Matic dvignil roko in se oglasil: »Ne, pater, »Marija Pomagaj je tvoje ime!« »Hvala,« sem mu rekel. Takole še en spomin, ki ga prineseš na jug in spet nazaj domov, ko nas naša Mati povezuje Slovence na vseh celinah. Pater Robert Bahčič, lanski srebrnomašnik, nas je pozdravil na začetku sv. maše, somaševal je še g. Thomas Kuhl, duhovnik iz Koelna v Nemčiji. Prišli so naši rojaki od blizu in daleč, pa iz Avstralije, zlasti Sydneyčani, ter Igor in Kristina iz Canberre. V samostanu sem po kosilu prerezal torto, enako kot slavljenelec p. Polikarp prejšnjo nedeljo. Naslednji teden smo preživeli lep dan skupaj s salezijanci na Trsteniku. Salezijanci so tam zgradili nov dom za svoje bolne in ostarele sobrate (duhovnike in brate pomočnike). Vsak dan obhajajo sv. mašo v hišni kapeli, ob torkih prihajajo tudi verniki k molitveni skupini in potem v obednici postrežejo čaj, kavo in pecivo. – Čez dva dni je godoval sv. Jakob starejši, zavetnik naše frančiškanske cerkve v Kamniku. Pater Bogdan me je povabil za sklep celodnevne češčenja, skupaj smo somaševali, poleg naju še p. Lovrenc Anžel in p. Franci Seničar. Pevci in sodelavci so se pri večerji zahvalili gvardijanu p. Bogdanu v samostanski obednici, saj je naslednji teden p. Bogdan že odšel za gvardijana na Sveto Goro.

Še en kraj nam je ostal, Nova Štifa pri Ribnici. Ko smo se pogovarjali za obisk, sva se s p. Tadejem Ingličem naknadno odločila, da pridem še tja, v nedeljo, ki

je še ostala, **28. julija**. Tja nisem posebej vabil in tudi pogostitve nismo posebej pripravljali, toda huda nevihta in veter sta brila kot za stavo in tako ne bi mogli dolgo ostati skupaj. Cerkev Marije vnebovzete pa smo vseeno napolnili, zapeli, darovali sveto mašo Bogu v čast.

Bogu hvala, po Mariji, in vsem Vam, na vseh krajih!

Naslednji dan sem bil že na letalu. Gremo novim dogodivščinam naproti in še nekaj srebrnih maš je na sporedu, saj se težko zberemo na enem kupu, posebej tukaj, pod Južnim križem.

Zato bom sklenil svojo reportažo:

»Se nadaljuje« - »To be continued.«

pater Darko

MED NAMI JE (BILO)...

Ob veliki naši »andohti«, slovesnosti moje srebrne maše v Merrylandsu, 2. junija, smo znova doživeli, kako lepo je spet biti z Bogom in drug z drugim, kako smo združili moči v pripravah in praznovanju. Teden kasneje, na binkoštno nedeljo, je srebrnomašnika p. Darka pozdravila Zora Johnson in recitirala pesem prigodnico uršulinke s. Aleksandre Hreščak. O kakšni veliki množici tedaj nismo mogli govoriti, saj smo imeli dolgi vikend ob kraljičinem rojstnem dnevu. Naslednjo nedeljo, 16.6., na praznik Svete Trojice, smo načrtovali procesijo Sv. Rešnjega Telesa v Merrylandsu, ker smo na sam praznik (v nedeljo, 23.6.) obhajali sv. mašo za domovino na Slovenskem društvu Sydney. Zaradi močnega dežja je procesija odpadla, zato smo počastili Jezusa s pobožnostjo in blagoslovom na štiri strani v cerkvi. Praznik Sv. Rešnjega Telesa in Rešnje Krvi pa je bil spet sončen. Na Slovenskem društvu smo obhajali sv. mašo v novi dvorani, ki je bila pregrajena, tako smo imeli samo nekaj korakov do skupnih miz za okusno kosilo, proslavo in zdravico naši Sloveniji. Seveda nista manjkali torta srebrnomašniku in torta

naši Sloveniji. Bog povrni za Vaše darove, molitve in voščila, za skrite žrtve in talente. Gospod ve za nas. Naslednji dan zvečer, 24.6., sem odpotoval.

SYDNEY – MERRYLANDS – SV. RAFAEL

Podjetje WJ Sanders v Marrickvillu prav zdaj obnavlja križ za procesije in veliko monštranco, ki jo bodo na novo pozlatili. Stroški so zelo veliki, zato vabimo dobrotnike, tudi tiste, ki v Merrylands ne prihajate redno.

NA PRAZNIK MARIJINEGA

VNEBOVZETJA, 15.8.,

smo se zbrali k rednemu srečanju molitvene skupine in sv. maši ob 10.30 dopoldne, ker je praznik na četrtek. Obnovili smo posvetitev slovenskega naroda Materi Božji. Zvečer so obhajali praznično sv. mašo melkitski duhovniki in verniki župnije sv. Elija ob 6.30 zvečer.

OČETOVSKI DAN PRAZNUJEMO

1. SEPTEMBRA.

Tudi MALI ŠMAREN bo doživet, saj z Marijo, Jezusovo in našo Materjo znova doživimo to veliko bližino Bogu in med seboj.

ŽEGNANJSKA – RAFAELOVA NEDELJA

je letos prav na god sv. nadangelov Mihaela, Gabrijela in Rafaela, **29.9.** Ta dan začenjamo jubilejno leto ob 50-letnici našega slovenskega misijona in cerkve sv. Rafaela, ki bo srečala Abrahama v naslednjih letih.

NA ŽEGNANJSKO NEDELJO bomo praznovali zakonske jubileje kakor običajno, po sv. maši pa **odkrili doprsni kip našega p. Valerijana Jenka v veži dvorane in se zbrali pri skupnem kosilu.** Med nami bo gvardijan ljubljanskega frančiškanskega samostana p. Ambrož Mušič, ki bo gotovo še sam povedal kakšne zanimive utrinke zadnjih štirih let, ko je

poskrbel za našega očaka p. Valerijana, in tudi spoznal naše gore liste in utrip našega občestva pod Južnim križem. Za kosilo se čimprej prijavite Olgi Konda ali Olgi Lah (prispevek \$ 25, otroci do 12. leta \$ 10), kjer boste dobili posebne vstopnice.

ZAKONCI JUBILANTI se čimprej prijavite za naše praznovanje in blagoslov 29.9., zlasti vabim še mlajše zakonske pare, ki praznujete kakšno pomenljivo obletnico, da tudi tukaj ustvarimo živo občestvo ne samo znanci med seboj, ampak še drugi. Lepo bi bilo in prav, da bi zaživela zakonska skupina, kot jih imajo doma v slovenskih župnijah, ali še kakšna druga skupina.

OBLETNICA BLAGOSLOVA prve naše cerkve je šele na Silvestrovo, 31.12., na novo leto 1970 pa sta p. Valerijan in p. Bazilij prvič darovala sv. mašo še v stari cerkvi. Za našo obletnico bomo povabili našega škofa Vincenta Longa iz Parramatte ali enega od generalnih vikarjev in bomo popraznovali malo kasneje ali ob letu osorej, kakor bo pač mogoče.

AKADEMSKI KIPAR STANE KOLMAN iz Zgoše pri Begunjah na Gorenjskem je izdelal tudi **relief p. Valerijana**, ki ga bomo postavili na slovenskem katoliškem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu in je njegovo zadnje delo. Mojster je kmalu potem nepričakovano umrl. Nekaj dni prej sem ga še obiskal, mu plačal za opravljeno delo in kasneje sta ga obiskala še Mark in Irena Stariha. **Blagoslov reliefa bo v nedeljo, 3.11.2019, ko obhajamo sv. mašo v Rookwoodu in molimo za naše rajne.** Spomine zanje lahko že naročite v župnijski pisarni.

WOLLONGONG – FIGTREE – CERKEV VSEH SVETIH

Sv. maše so vsako 2. nedeljo v mesecu ob 5.00 popoldne, od aprila do vključno

septembra pa ob 4.00 popoldne.

SV. MAŠA NARODOV je v nedeljo, 25.8., v cerkvi Karmelske Matere Božje v Varrovillu pri Campbelltownu, ob 2.00 popoldne. Maševal bo škof msgr. Brian Mascord.

SREBRNA MAŠA P. DARKA bo na praznik Marijinega rojstva – mali šmaren, v nedeljo, 8. septembra, ob 4.00 popoldne. Po sv. maši bo večerja v dvorani. Dobrodošle narodne noše! Potrudimo se in sporočimo svojo udeležbo pravočasno, da ne bomo lačni!

Od oktobra do marca so sv. maše spet ob 5.00 popoldne. Prihodnje leto praznujemo tudi 50-letnico slovenskega kluba Planica Wollongong.

CANBERRA – GARRAN – SV. PETER IN PAVEL

Sv. maše so vsako 3. nedeljo v mesecu v cerkvi sv. Petra in Pavla v Garranu ob 6.00 zvečer, od maja do septembra pa ob 5.00 popoldne. Septembra je sv. maša še ob 5.00 popoldne – označimo si uro.

SREBRNA MAŠA P. DARKA bo v oktobru – redna sv. maša v nedeljo, 20.10. – prav tako v cerkvi sv. Petra in Pavla v Garranu. Po sv. maši bo pogostitev. Dobrodošle narodne noše!

NEWCASTLE – HAMILTON – KATEDRALA SRCA JEZUSOVEGA

Sv. maša bo zadnjo nedeljo v decembru, 29.12., na praznik sv. Družine, ob 6.00 zvečer. Za druga bogoslužja in srečanja se dogovorimo.

CORNUBIA – PLANINKA, QUEENSLAND

Sv. maša v nedeljo, 4.8., je odpadla, ker sem bil zadržan. Z veseljem pa se srečamo v Marijini dolini v septembru, zato – ne prezrite obvestila spodaj.

ROMANJE V MARIAN VALLEY – ob 10. obletnici kapelice Marije Pomagaj – bo v soboto, 14.9.2019. Sv. maša bo tam ob 11.00 dopoldne, procesija h kapelici in skupno kosilo.

V odsotnosti srebrnomašnika patra Darka so za njegovo čredico skrbeli njegovi sobratje *Martha Magajna*

Pater Darko Žnidaršič je odšel v domovino ponoviti svojo srebrno mašo najprej v domači župniji v Tržiču. V Sloveniji je ostal še nekaj tednov in je svojo srebrno mašo ponovil še v nekaterih krajih, kjer je nekoč služboval.

V nedeljo, 30. junija, ga je v cerkvi Sv. Rafaela nadomeščal g. Paul Marshall, župnik župnije Marije, Kraljice miru, Greystanes.

Fr Paul Marshall

Naslednjo nedeljo, 7. julija 2019, je za nas maševal pater David Šrumpf, ki pa je na žalost ostal samo v nedeljo, ker sta ga v njegovi župniji v Adelaidi v začetku tedna čakala kar dva pogreba. Patra Davida

in Wollongongu. Med nami sta ostala, dokler se ni vrnil drugi "potujoči župnik", pater Darko Žnidaršič s svoje poti po Sloveniji.

Pater David in delovna skupina Slovenskega misijona Merrylands.

bi lahko imenovali »Potujoči župnik«, saj je moral v času, ko je nadomeščal patra Darka v Slovenskem misijonu v Merrylandsu, zelo veliko potovati - iz Melbourne v Sydney, nato v Adelaide, pa nazaj v Sydney. Naslednjo nedeljo je maševal tudi v Wollongongu. V nedeljo, 14. julija, smo se mu po sveti maši pri sv. Rafaelu zahvalili za njegovo delo med nami. V imenu sydneyjske slovenske cerkvene skupnosti ga je pozdravila Jožica Modrijančič, avstralska Slovenka druge generacije, ena od najbolj pridnih mlajših sodelavk v naši cerkvi. V lepi slovenščini je povedala patru Davidu, da smo mu hvaležni za njegovo delo in skrb za nas in da mu podarjamo eno lepo torto, ki mu jo bomo pomagali tudi pojesti. Tako se je tudi zgodilo. Pater David je razrezal torto, se zahvalil vsem navzočim in nam obljubil, da bo še rad prišel med nas, kadar bo potrebno. Napravili smo še eno sliko s patrom in z delovno skupino, ki pod vodstvom Olge Konda in Jenny Stariha skrbi za postrežbo pri naših druženjih v dvorani. V torek in četrtek smo imeli dve pogrebni maši v Sydneyu, nato se je pater David moral posloviti in se vrniti v Melbourne. V četrtek zvečer, 18. julija, sta v Sydney prispela pater Ciril A. Božič in laiška misijonarka Marija Anžič, oba že stara znanca in prijatelja slovenske skupnosti v Sydneyu

PO MNOGIH LETIH IMAMO SPET MED NAMI PATRA CIRILA BOŽIČA IN MISIJONARKO MARIJO ANŽIČ *nedelja, 21. julija 2019*

Z veseljem smo ponovno sprejeli v naši sredini patra Cirila Božiča in pridno misijonarko Marijo Anžič. Čeprav sta delala zadnje desetletje in več v oddaljenem Melbourne, smo vedno čutili, da sta za vedno ostala del naše slovenske skupnosti v Sydneyu, saj je bil pater Ciril dolga leta desna roka našemu patru Valerijanu, ko smo gradili cerkveno dvorano in utrjevali našo cerkveno skupnost. Prav tako nam je bila Marija Anžič vedno v veliko pomoč, kadar smo jo potrebovali. Kadar sta odšla v domovino in nazaj v Melbourne, nismo nikoli izgubili stikov z njima. Vedno sta ostala v

Pater Ciril, Francka Jamšek bere berilo.

naših srcih. Spominjamo se tudi, ko smo šli člani Igralske družine Merrylands gostovat v Kew, smo bili vedno lepo sprejeti, kot da smo prišli domov, s topline in ljubeznijo, za kar jima bomo vedno hvaležni.

Oba se še dobro spomnita večine obrazov in imen ljudi, ki pomagajo pri delu pri našem svetem Rafaelu in sta se hitro vživela v dolžnosti in potrebe naše fare, da pater Darko ni v skrbeh med svojo odsotnostjo.

Zadnjo nedeljo, 28. julija, smo se s težkim srcem poslovili od patra Cirila, ki je bil resnično naš, saj smo pred mnogimi leti veliko let delili in ustvarjali skupaj, ko smo vsi bili še mladi in polni energije in načrtov. Pri sveti maši se je pater Ciril spomnil tistih časov, ko je bil tudi pokojni pater Valerijan poln življenja in energije in skupaj sta gradila še številne druge projekte, ki so povezovali avstralske Slovence, zgradili smo dvorano, kjer se družimo po nedeljskih svetih mašah, pripravljali smo radijske oddaje v slovenskem jeziku, mladinske koncerte, šolo slovenskega jezika, igre, folklore, izlete in romanja... Veselovo, kakor smo v slovenščini poimenovali Merrylands, je bilo polno veselja in dela. Patrov pogled je romal po cerkvi, kjer sedaj prazni prostori spominjajo na sodelavce in prijatelje, ki so tam sedeli pri sveti maši, sedaj pa jih ni več med nami. Čeprav so minila desetletja, se je pater Ciril spomnil imen vseh preminulih prijateljev in tudi večine tistih, ki smo še navzoči. Marsikatero oko je bilo solzno

Sodelavke in sodelavci slovenskega misijona s p. Cirilom in Marijo (foto Fredi Brežnik AM).

ob patrovih besedah pri slovesu. Po končani sveti maši smo se zbrali v dvorani patra Valerijana Jenka, kjer je patra Cirila in sodelavko Marijo v imenu slovenske skupnosti nagovorila Jožica Modrijačič, članice delovne skupine pa so prinesle lepo torto, da bi si posladkali grenak občutek ločitve.

Torto smo skupaj pojedli, poslavljali pa smo se še dolgo, saj je vsakdo od navzočih v dvorani želel stisniti roko obema in izreči zahvalo in dobre želje, veliko ljudi pa se je slikalo z obema gostoma za spomin.

Bog vaju živi, naša dobra prijatelja, pogrešali vaju bomo in upamo, da nas še kdaj obiščeta! Naša izguba bo v korist domovini Sloveniji, ki tudi potrebuje sposobne in delovne ljudi!

DOPIS p. Cirila - ZAHVALA

Dan po našem srečanju v Merrylandsu je v ponedeljek, 29. julija 2019, gospa Martha Magajna obhajala svoj godovni dan. Tako sem p. Ciril ob zahvali ob koncu nedeljske svete maše dodal tudi čestitko Marthi za god s hvaležnostjo za vse njeno požrtvovalno delo za slovensko občestvo ne le pri Klubu Triglav in pri slovenski cerkvi v Merrylandsu, pač pa za celotno slovensko-avstralsko skupnost v Avstraliji. Če v Sydneyu ne bi bilo Marthe Magajna, bi veliko pomembnih dogodkov in stvari 'izpuhtelo' v čas pozabe.

Tako pa nam Martha s svojo kleno pisano in dobrohotno besedo ohranja sedanost za prihodnost, nas ogreva in navdušuje skupaj z ljudmi dobre volje in plemenitega slovenskega srca, ki sem jih imel priložnost ponovno srečati v Merrylandsu, v Klubu Triglav in v Slovenskem društvu Sydney. Hvala, Martha, za mnoge zapise v Mislih, na Stičišču, Vaše delo v Arhivu HASA NSW in

vem, da so Vam neizmerno hvaležni tudi balinarji! Že star pregovor pravi: Zapisana beseda ostane! Zapisane besede nas bodo še naprej povezovale tudi preko oceana. V imenu misijonarke Marije in v svojem imenu hvala vsem za ponovno srečanje in slovo. Molili in mislili smo tudi na tiste, ki so odšli v večnost in na vse tiste, ki so del živega občestva, za katerega sedaj iz večnosti molita pater Valerijan in sestra Hilarija. Hvala in Bog živi!

Nadomeščanje patra Darka v Sydneyu je dalo veliko priložnosti za ponovna srečanja dobrih ljudi. Foto zgoraj:

Na obisku v uspešnem Brežnikovem podjetju Emona, prijateljih in dobrotnikih: Mark, Fredi in Jeni, p. Ciril, Marija, Fredi mlajši.

Foto desno: S Fredijem in Jeni Brežnik ter Olgo in Jožetom Lah smo povabljeni obiskali Slovensko društvo Sydney, kjer so nas gostoljubno sprejeli nad vse delavni predsednik Štefan Šernek, njegova žena Ana ter podpredsednik Vladimir Cheh.

NAŠI POKOJNI

JOŽE ŽABAR je umrl 11.6.2019 v Calvary Hospital v Canberri – Bruce, ACT. Rodil se je v vasi Senica v župniji Levpa na Primorskem 2.11.1934. V Avstralijo je prispel leta 1955. Poročen je bil z Ano Valčič, ki je doma iz Zadra v Dalmaciji. Družina je do leta 1980 živela v Sydneyu, potem pa v Canberri, kjer smo se redno srečevali pri slovenskih svetih mašah v cerkvi sv. Petra in Pavla in tudi na slovenskem društvu in prireditvah. Tudi v Sydneyu sta se Jože in Ana redno udeleževala slovenskih prireditev. Zadnja leta je bival v domu ostarelih v Page, ACT. Jože zapušča ženo Ano, sina Josepha z ženo Poppy, sina Stevena, vnukinjo Mady in vnuka Daniela. Pogrebno sv. mašo je vodil p. Darko v župnijski cerkvi sv. Janeza Evangelista v Kippaxu v ponedeljek, 17.6.2019. Jože počiva na pokopališču Gungahlin – Mitchell.

JOŽE MIKLIČ je umrl 10.7.2019 med prevozom v bolnišnico Camperdown iz doma starejših v Five Dock, kjer je bival. Rodil se je 29.3.1931 v vasi Gornje Kamence pri Novem mestu (danes župnija Novo mesto – Sv. Janez) staršema Janezu in Ani Miklič, imel je še brata Antona. V Novem mestu je obiskoval šolo in se nato izučil za vodoinštalaterja. Leta 1960 je pobegnil čez mejo in nekaj časa preživel v begunskem taborišču v Italiji. Tudi njegov brat Anton je pobegnil iz tedanje Jugoslavije in odšel v Kanado. V Sydneyju je Jože srečal in se leta 1974 poročil s Silvijo Šajn, ki je bila doma iz vasi Podstenjsek pri Ilirski Bistrici. Najprej so živeli v Lycotu, potem pa so se preselili v rudarski kraj Lightning Ridge, kjer je imel Jože nesrečo in je ostal invalid. Vrnili so se v Sydney in od leta 1980 je Jože bival v domu starejših, saj ni mogel živeti brez stalne nege ter pomoči.

Decembra 2007 je umrla žena Silvija, 18. julija 2019 pa smo se s pogrebno mašo v naši cerkvi Sv. Rafaela v Merrylandsu poslovili od njega in ga pospremili na slovensko pokopališče sv. Rafaela v Rookwoodu, kjer počiva ob svoji pokojni ženi. Sožalje sinu Jožetu in sorodnikom v Sloveniji.

ANA (ANICA) FILIPČIČ rojena ŠTEFANEC je umrla 10.7.2019 na svojem domu v Kellyvillu, NSW. Rodila se je 6.6.1927 v Veržēju, na štajerski strani Mure, staršema Francu in Ani Štefanec. V družini je bilo 9 otrok. Kot otrok je živela pri svoji teti, ki ni imela otrok, hodila v šolo, pozneje pa odšla v Ljubljano, kjer je bila natakarica, delala je tudi v Operni kleti in v nebotičniku. V Ljubljani je rodila svojo prvo hčerko Silvijo, a potem ni poročila njenega očeta, ampak je odšla leta 1959 v Avstralijo, skupaj s svojo sestro Francko. Hčerka se ji je pridružila pozneje. Leta 1961 se je poročila z Dragom Filipčičem iz Zagreba in rodila sta se jima hčerka Vesna in sin Raymond. Ves čas so živeli v Sydneyju, razen od leta 1975, ko so štiri leta živeli v Južni Afriki. S starostjo so prihajale tudi bolezni, leta 2012 pa je postala resneje bolna. Zadnje čase, ko se ji stanje slabšalo, sta zanjo z vso ljubeznijo skrbela njen mož Drago in hčerka Vesna, tako doma, kot v bolnišnici. Anica zapušča moža Draga, hčer Silvio z možem Hansem, sina Raymonda z ženo Sally in hčer Vesno z možem Eranom, vnuke Leanne, Joey-a, Simona, Tanyo in Joanne, pravnuke Cassi, Samantho, Declana, Luke-a, April in Lea ter pra-pravnukinjo Saylo, sestro Francko, ki živi v Avstraliji, sestro Tončko, ki živi v Sloveniji in druge sorodnike. Od Anice smo se poslovili 16. julija 2019 s pogrebno mašo v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu in jo pospremili na slovensko pokopališče sv. Rafaela v Rookwoodu.

KRISTINA TOMAŽIČ je umrla 9.8.2019 zvečer v bolnišnici v Blacktownu. Rodila se je 26.4.1930 v Matenji vasi pri Postojni kot tretja od štirih otrok, imela je sestro in dva brata. Kristina se je po vojni zaposlila na Reki, kjer je že delala starejša sestra Mira. Leta 1956 je emigrirala v Italijo in prišla v kamp Aversa pri Neaplju. Nameravala je iti v Kanado, vendar so jo domači prepričali, naj

gre raje v Avstralijo, kjer je že živel starejši brat France. Res se je odločila za Avstralijo, kamor je prispela marca 1957. Stanovala je pri bratu Francetu in svakinji Justu v Leichardtu in najprej delala na žagi. Delo je bilo težko, vendar dobro plačano. Kasneje se je poročila z Lojzetom Kmetičem in si ustvarila družino v Enmoru in po nekaj letih v Denistonu, kjer je hči Dorica – Dorothy - začela obiskovati vrtec in osnovno šolo, Kristina pa je trdo služila vsakdanji kruh pri strojih v tovarni in doma kot šivilja, v težkih razmerah, v letnem in zimskem času. V zakonu tudi ni bilo družinske sreče in po razvezi sta se mati in hči naselili v Five Docku, kjer je bila Kristina bliže svojemu bratu in njegovi družini. Okoliščine so se bistveno izboljšale, ko se je upokojila in se takrat res posvetila svojim najdražjim in prijateljem, obiskala je svoje domače v Sloveniji in potovala po Evropi. Še naprej je šivala obleke za svojo družino, prijatelje in znance, zaveze, kostume, lotila se je marsičesa. Tudi hčerki Dorothy je sešila poročno obleko. Rada je skrbela za domači vrt, njeno največje veselje pa so bili hči Dorica, vnuka Nicholas in Olivia, zet John ter domači pes, labradorec Max. Kristina zapušča hčer Dorico z možem Johnom ter vnuka Nicholasa in Olivio. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu v petek, 16.8.2019. Kristina počiva na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

MIRO SMRDEL je umrl v petek, 9.8.2019 zvečer v Genista Aged Care Facility, Greystanes NSW, po daljši bolezni. Rodil se je 30.1.1945 v vasi Trnje pri Pivki; v družini je bilo šest otrok. Komaj trinajst let je štel, ko mu je umrla mama. Po končani šoli se je zaposlil v lesni industriji Javor, na božični sveti večer, 24.12.1969, pa je prišel v svojo novo domovino Avstralijo, kjer je že živel in delal brat Franc. Leta 1973 sta se Miro in domačinka Mira, rojena Čepirlo, poročila pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu; p. Valerijan je blagoslovil njun zakon, in pet let kasneje se je rodila hči Tania. Družina je dejavno sodelovala v naši cerkvi in misijonu in

prav tako na Slovenskem društvu Sydney, kjer je bila žena Mira nekaj let predsednica Društva, Miro je rad balinal, vse do zadnje bolezni. Tania je maturirala iz slovenščine in bila dejavna v Igralski družini, arhivski organizaciji HASA NSW in že vrsto let vodi slovenske radijske oddaje na radiu SBS. Miro je bil po poklicu mizar in je rad marsikaj napravil sorojakom in znancem, postoril to in ono, še za vrata je pogledal, če se v redu zapirajo. Bil je preprost, skromen, toda družaben, redkobeseden, ko pa je spregovoril, je bila njegova beseda tehtna in na mestu. Smrdelovi so večkrat potovali v Slovenijo in v razne države, bili povezani z domačimi in z našimi patri, ki so delovali v Avstraliji, še pokojni p. Valerijan, ki so ga obiskali v Ljubljani, se jih je vseh dobro spomnil in nas je vse vedno nosil v svojem srcu. Miro je bolehal že nekaj časa, vendar je ostal miren in veder do konca. V bolezni je prejel zakramente. Zapušča ženo Miro in hčerko Tanio, sestro Stano in brata Ivana z družinama v Sloveniji ter brata Franca in njegovo družino v Avstraliji. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu v soboto, 17.8.2019, v slovo sta mu spregovorila hči Tania in pa Mark Tomšič, Miro je bil njegov birmanski boter. Cerkev je bila skoraj polna. Po sv. maši smo ga pospremili na slovensko pokopališče sv. Rafaela v Rookwoodu. **pater Darko**

ELISABETH KOVAČIČ rojena MUZEK se je rodila 21. junija 1928 v vasi Tržec pri Ptujju. Zapustila nas je 2. aprila 2019. Po drugi svetovni vojni se je poročila s Francem Kovačičem, ki je bil rojen 22.09.1925 v vasi Popovci. Po poroki sta živela v Gradcu v Avstriji, kjer se jima je rodil sin Herman. Ko so jima priznali status emigrantov, se je družina odpravila v Neapelj, v Italijo, in vkrcala na ameriško vojaško ladjo USAT General R. M. Blatchford in pripotovala v Sydney 19. februarja 1950. V kampu Cowra, NSW, se je 11. avgusta 1950 rodila hči Elizabeth. Pozneje so bivali v kampu Greta in nato v Hunter Valley. Franc je najprej delal v tovarni oglja. Kasneje sta oba z ženo opravljala različna dela na bencinskih

servisih, hotelu in v trgovinah z alkoholnimi pijačami. Franc in Elizabeta sta imela rada svojo novo domovino Avstralijo. Družina je veliko potovala, zlasti na počitnice daleč na zahod New South Walesa. V osemdesetih letih sta po več kot tridesetih letih obiskala sorodnike in prijatelje v Sloveniji.

Franc je umrl maja 1987. Elizabeta je naprej vodila podjetje do svoje upokojitve leta 1996 v Port Stephensu. S pomočjo slovenskih prijateljev se je redno udeleževala slovenskih svetih maš v katedrali Srca Jezusovega v Hamiltonu pri Newcastleu. Z velikim veseljem je prebirala in shranjevala revijo Misli, s katerimi je ohranjala naše korenine, versko in kulturno dediščino in to je bil resnično še en košček doma, ko je bila daleč od doma. Elizabeta zapušča sina Hermana in hčer Elizabeth, osem vnukov in dvanajst pravnukov, ki jih je imela nadvse rada, prav tako je bila zelo gostoljubna do vseh, ki smo jo obiskovali. Zadnjih nekaj mesecev pred smrtjo je živela pri hčerki in zetu v Viktoriji. Dan pred smrtjo je prejela zakramente in apostolski blagoslov. Hči in njeni najdražji so bedeli pri njej, ko se je poslavljala s tega sveta in odšla k nebeškemu Očetu. Skupaj z možem Francem počivata na pokopališču pri cerkvi sv. Brigitte v Branxtonu, NSW.

Pokojno Elizabeto Kovačič in njenega moža Franca sem prvič spoznala pri slovenski maši v Newcastleu ob koncu leta 1958. V istem času je bilo ustanovljeno tudi Slovensko društvo TIVOLI, ki je postalo zelo aktivno in začelo organizirati slovenske zabave, ki sta se jih redno udeleževala tudi Elizabeta in Franc. Ko sta odšla proti severu, smo se po nekaj letih spet srečali, prvič v Scone-u in pozneje v Branxtonu. Ko se je Elizabeta preselila v Shoal Bay, sva jo z možem od časa do časa tudi obiskala.

Elizabeta je bila zelo pridna žena in mati in vedno ponosna Slovenka, dobro poznana med slovensko skupnostjo v Newcastleu in okolici. Rada se je družila s Slovenci in slovenska beseda in pesem jo je vedno razveselila. Vsi, ki smo jo poznali in spoštovali, jo bomo zelo pogrešali. Naj ji bo lahka avstralska zemlja.

Marija Grosman, Newcastle NSW

ZAHVALA

Iskrena hvala vsem, ki ste se udeležili slovesa od **MARIJE CELIN roj. POKLAR** v petek, 15.3.2019, na zadnji zemeljski poti življenja v Božjo domovino počitka. Lepa hvala patru Darku za lepo sveto mašo v cerkvi Vseh svetih v Figtree in zadnje slovo na pokopališču Lakeside Memorial Park v Daptu. Tam počiva mož Emil in sedaj sta skupaj. Hvala za cvetje, molitve in dar za svete maše. Po močno deževnem tednu izrekam Bogu čast in hvalo, da nam je na dan slovesa od mame naklonil čudovito sončno vreme. Pri slovesu so sodelovali: vnukinji Michelle in Natalie z branjem beril in hvaležnim spominom (Eulogy) od vnukinje, redovne sestre Julie, ki je slovo duhovno spremljala v Nemčiji, pravnuki Thomas, Sophia in Zara, ki so brali prošnje, Marta in Frances, ki sta vodili molitev rožnega venca pred sveto mašo, gospa Barica in pevke ter Andrew, ki je igral na orgle, Ivan Rudolf in žena Marinka, ki sta poskrbela za cerkev. Vsem iskrena hvala.

Draga mama, počivaj v miru pri Bogu! **Žalujoci sin Jože in hčerka Clara Bracar z možem Ivanom, vnukinje Sr. Julie ter Michelle in Natalie z družinama.**

SEJA SVETA VLADE RS ZA SLOVENCE PO SVETU

Minister za Slovence v zamejstvu in po svetu Peter J. Česnik je v torek, 2. julija 2019, vodil sejo Sveta Vlade Republike Slovenije za Slovence po svetu, ki jo je sklical predsednik Vlade RS Marjan Šarec. Seja je bila namenjena izmenjavi informacij o dejavnostih organizacij Slovencev po svetu ter dosežkom in ključnim izzivom, s katerimi se soočajo Slovenci v državah, v katerih živijo. Štirinajst članov sveta, predstavnikov slovenskih skupnosti po vsem svetu, je na podlagi ponedeljkovega delovnega posveta na različne vladne resorje naslovilo več priporočil oziroma predlogov, s katerimi želijo preseči nekatere ovire in težave, s katerimi se srečujejo, izboljšati sodelovanje z matično domovino na vseh področjih, od kulture do gospodarstva in izobraževanja. Poleg ministra Česnika so se seje udeležili še minister za kulturo Zoran Poznič, državni sekretarji Dobran Božič (Ministrstvo za zunanje zadeve),

Aleš Cantarutti (Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo) in Jernej Štromajer (Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport). Iz Avstralije so na seji sodelovali: Walter Šuber iz New South Walesa, Jerneja Svetičič iz Queenslanda ter Frances Urbas-Johnson iz Viktorije.

IZ KLUBA TRIGLAV MOUNTIES GROUP

Martha Magajna

BALINARJI TRIGLAVA

sobota, 8. junija 2019

Fotografije in poročilo Martha Magajna

Mesec junij je poln praznikov in proslav in balinarji smo morali pohiteti, da smo našli čas med proslavami srebrne maše patra Darka, binkoštnega praznika, obletnice dneva državnosti Republike Slovenije na različnih krajih in našim medklubskim tekmovanjem za balinarski pokal neodvisnosti RS. Nenaden mraz kot še nikoli poprej - vsaj tako se nam je zdelo - nam tudi ni bil v pomoč, ta zgodnji mraz

in deževje sta povzročila, da je marsikdo od naših rednih balinarjev rajši ostal doma in si ogreval boleče sklepe, tako da se nas je letos zbralo nekoliko manj kot običajno. Medklubska tekmovanja potekajo ves dan, v nasprotju z rednimi tedenskimi tekmovanji, ki trajajo samo po štiri ure popoldne, kar je za nekatere naše starejše člane bolj prikladno.

Klub Triglav Mounties običajno odpirajo vsak dan ob desetih dopoldne, vendar so ga za nas balinarje odprli že ob osmih zjutraj, tako da smo lahko zgodaj pričeli

Balinarji pred spomenikom Ivana Cankarja na dvorišču Triglava.

tekmovanje in smo pred kosilom odigrali že prvi dve igri. Za kosilo smo si vzeli uro in pol odmora, saj je bilo v prijetno ogreti dvorani veliko bolj prijazno kot zunaj na igriščih. Pomagalo je, da smo imeli veliko domačega peciva, ki so ga pripravile gospodinje in smo se lepo pogreli z vročo kavo, čajem in šilcem kačje sline, kakor smo jo klicali doma. Videti je bilo, da energična igra kar pogreje tekmovalce in niso se veliko zadrževali v bližini plinskih ogrevalnih naprav na koncu balinišč. Najbolj uspešne štiri skupine so popoldne igrale v finalu za štiri najboljša mesta in lepe nagrade.

Kot lastovke sledijo soncu, je tudi veliko naših balinarjev sedaj na počitnicah v Evropi. Tako se dogaja vedno v avstralski zimi. Žal pa nam je, da vedno manj balinarjev prihaja tudi iz drugih slovenskih klubov, saj morajo nekateri napraviti kar dolgo pot, da pridejo do nas. Prav pa je, da se še vedno potrudimo, da čim večkrat obiščemo kraje, kjer se srečamo rojaki, pa naj to bodo klubi, verska središča ali pa obiski na domu tistih, ki sami ne morejo več na pot. Držimo skupaj, dokler nas je še kaj!

PRIZNANJA SLOVENSKE SKUPNOSTI ZA LETO 2018 Nedelja, 16. junija 2019

Piše Martha Magajna, foto Triglav Mounties

Veseli nas, da se med člani slovenske skupnosti v NSW še vsako leto najde dovolj delavnih, požrtvovalnih in sposobnih ljudi, ki zaslužijo priznanje skupnosti za njihovo delo, trud in skrb, da se ne bi v mozaiku različnih narodov, ki sestavljajo našo novo domovino Avstralijo, izgubile dediščina, tradicije, kvalitete in posebnosti, ki odlikujejo naš slovenski rod. Zbrali smo se v Klubu Triglav Mounties na hladen in deževen zimski dan, da proslavimo 28 let državnosti Republike Slovenije v dvorani kluba Triglav, okrašeni s simboli naše slovenske dediščine, rdečimi nageljni

**Prvo
mesto
sta
si
priborila
Lojze
Magajna
in Dora
Hrvatini.**

**Drugo
mesto
sta
dobila
Silvano
Brentin in
Carmela
Possega.**

**Tretje
mesto
sta
dobila
Connie
Saija in
Luigi
Nadalin.**

**Četrto
mesto
sta
dobila
Marica
Furlan
in Milan
Fabjančič.**

na pogrnenih mizah. Z veseljem smo pozdravili prijatelje in znance iz različnih koncev velikega mesta Sydney, ki ima ljudi za dve Sloveniji, pa tudi iz Wollongonga in celo iz Newcastlea. Največ je bilo družin in

Zbor Južne zvezde

**Direktor Mounties John Dean
odkriva slikovno ploščo.**

prijateljev izrednih ljudi iz naše skupnosti, ki so zaslužili posebno pohvalo in priznanje za njihovo življenje in delo, priznanja, ki se tradicionalno podeljujejo na dan, ko praznujemo rojstni dan naše Republike Slovenije. Pridružilo se je tudi večje število uradnih zastopnikov naše nove domovine, ljudi, ki poznajo in cenijo naš rod, ki je tudi v Avstraliji poznan po pridnosti, sposobnosti in poštenju, lastnosti, ki nam vsako leto prinesejo novo število priznanja vrednih članov skupnosti.

Po skupnem kosilu je pevski zbor Južne zvezde zapel avstralsko in slovensko himno, nato je predsednik pododbora Kluba Triglav Mounties Peter Krobe pozdravil zbrane goste.

Po pozdravnem nagovoru je Peter Krobe povabil k mikrofону mlado sodelavko, članico tretje generacije avstralskih Slovencev, Stefanie Fabjančič.

Stefanie je pripravila odličen nagovor za publiko, v kateri je bilo tokrat veliko mlajših ljudi iz druge in tretje generacije. Še posebej je poudarila, kako nujno je za njeno generacijo, da prisluhnejo svojim staršem, dedkom in babicam, ki jim lahko z živo besedo posredujejo dragoceno zgodovino, tradicije,

običaje in izkušnje prednikov, tako da se ne bodo izgubile na peti celini. Njen govor je na straneh 38-39.

V imenu Veleposlaništva Republike Slovenije je navzoče pozdravil Andrej Kralj, odpravnik poslov na veleposlaništvu RS. Sledili so mu: Hon. Chris Hayes, Federal Member for Fowler, Hon. Nick Lalić MP, State Member for Cabramatta, Hon. Guy Zangari, MP State Member for Fairfield in namesto predsednika Združenja Klubov Mounties Kevina Ingrama, ki je bil zadržan, podpredsednik John Dean. John Dean in Peter Krobe sta skupaj odkrila slikovno ploščo, posvečeno stari stoletni trti, katere potomka raste v Melbournu in že rodi prve letine vina, s katerim smo potem tudi nazdravili Sloveniji in Slovencem.

Po pozdravnih govorih so odborniki matičnega Kluba Mounties predali zastopnikom posameznih slovenskih organizacij čeke za podporo, ki jo za izvajanje pomembnih dejavnosti v slovenski skupnosti letno prispeva Triglav Mounties Klub. Letošnji dobitniki so bili: HASA NSW Arhiv za zbiranje in ohranjanje zgodovinskega gradiva o slovenskih organizacijah in posameznikih in njihovem delu na področju kulture, športa in družabnosti. Iz rok podpredsednika

skupine Klubov Mounties Steve-a Fitzpatricka je ček za \$ 3.300 sprejela predsednica HASA NSW Martha Magajna.

MISLI, dvomesečna revija v slovenskem jeziku, kjer ima klub Triglav Mounties redno več strani za objavo in poročila o dogajanjih v Klubu Triglav. Za pomoč pri kritju stroškov urejanja in tiska je v imenu uredništva v Slovenskem misijonu v Melbournu - Kew iz rok direktorja klubov Mounties Leona Hansena sprejela ček za \$ 3.300 blagajničarka in tajnica Slovenskega misijona v Merrylandsu Mihelca Šušteršič.

SLOVENSKI MISIJON MERRYLANDS za poseben namen in prispevek Kluba Triglav Mounties za stroške za spomenik pokojnega patra Valerijana Jenka v zahvalo za njegovo dolgoletno delo in skrb za slovensko skupnost v NSW in drugod v Avstraliji. V imenu pripravljalnega odbora za postavitev spomenika je iz rok direktorja klubov Mounties Trevorja Formana sprejel ček za \$ 1.000 Mark Stariha, vodja pripravljalnega odbora in vicekonzul RS v NSW.

Po pozdravnih govorih številnih častnih gostov je Branko Fabjančič, predsednik pripravljalnega odbora za priznanja, predstavil dobitnike priznanj slovenske skupnosti. Pripravljalni odbor sestavljajo zastopniki vseh sodelujočih slovenskih organizacij, ki skupaj odločijo, kateri predlagani kandidati najbolj zaslužijo priznanja. Letošnja prireditev Slovenian of the Year Awards je bila posvečena pokojnemu Dušanu Savi Lajovicu, zavednemu Slovencu in ponosnemu Avstralcu.

V letošnjem letu je priznanje prejelo šest nagrajencev iz različnih delov naše skupnosti: Pokojni **ZVONKO GROZNIK** - Slovenian Lifetime Achievement Award, klub Planica Wollongong; **EMIL FABJANČIČ** - Slovenian Outstanding Volunteer za Klub Triglav Mounties; **JERICA GRŽELJ** - Slovenian Outstanding Senior Citizen 2018, St. Raphael's Slovenian Mission Merrylands; **VESNA DONA MARIA POCH** - Slovenian Outstanding Volunteer 2018, St. Raphael's Slovenian Mission Merrylands; **VLADIMIR CHEH** - Slovenian Outstanding Volunteer 2018, Slovenian Association Sydney (SDS); **DAVID GOJAK** - Slovenian-Australian Small Business Award 2018.

Zvonko Groznik **Dušan Lajovic**

Steve Fitzpatrick, podpredsednik Združenja klubov Mounties ter Martha Magajna.

Direktor Mounties Klubov Leon Hansen in Mihelca Šušteršič.

Direktor Mounties klubov Trevor Forman ter Mark Stariha, vice konzul RS.

Prvi dobitnik letošnjih priznanj je dobil priznanje posmrtno. **ZVONKO GROZNIK**, eden od prvih predsednikov in društvenih delavcev Slovenskega kluba

Branko Fabjančič

Planica v Wollongongu, je umrl le mesec dni pred podelitvijo, zato je zanj prevzel priznanje sin Robert, ki je tudi sam dobil priznanje leta 2007. Priznanje in zasluge pokojnega Zvonka Groznika je predstavil Branko Fabjančič.

Po predstavitvi nagrajencev so se ti slikali z družinami in prijatelji, ponovno so nastopile Južne zvezde in nato je za ples zaigral popularni ansambel Alpski odmevi. Vmes smo še nazdravili Slovencem leta s čašo vina, narejenega iz grozdja trte, ki je potomka stare večstoletne trte iz Maribora, sedaj pa raste v Melbournu in že rodi prve letine vina. Na zdravje!

Šest nagrajencev slovenske skupnosti v letošnjem letu: Robert Groznik je prejel priznanje za pokojnega očeta Zvonka, Emil Fabjančič, Jerica Grželj, Vesna Poch, Vladimir Cheh, David Gojak.

Častni gostje z nagrajenci leta.

LETOŠNJI NAGRAJENCI SLOVENSKE SKUPNOSTI

Danes vam bomo predstavili nekaj nagrajencev, druge pa v naslednjih številkah Misli. Ženske imajo prednost, zato bomo začeli z nagrajenko iz Slovenskega misijona Merrylands.

NSW SLOVENIAN COMMUNITY AWARDS 2019

JERICA GRŽELJ, IZREDNA STAREJŠA PROSTOVOLJKA LETA, ki jo je predlagal Slovenski misijon sv. Rafaela Merrylands je bila rojena 9. marca 1941 v Godoviču kot tretja od petih otrok v družini Franca in Ivanke Žakelj. Med vojno jim je bila hiša požgana in vsi so morali trdo delati, da so si ponovno uredili dom. Družina je bila zelo verna; doma so redno molili in obiskovali domačo cerkev v Godoviču. Leta 1965 je Jerica emigrirala v Avstralijo in se kmalu poročila z Alojzom - Ginom Grželjem, primorskim rojakom. Imela sta dve hčerki, Danico in Margaret, in vsi skupaj so se že zgodaj vključili v slovensko skupnost, največ v naši cerkvi in misijonu sv. Rafaela v Merrylandsu, kjer sta hčerki obiskovali Slomškovo šolo slovenskega jezika.

Jerica and Gino were actively involved in the life of the St. Raphael's church in Merrylands. They attended church each Sunday and became heavily involved in the community with Father Valerijan and the Slovenian Franciscan sisters, particularly

Jerica Grželj in Hon. Nick Lalić MP.

Sr Hilarija, Sr Marija and Sr Miriam. They were involved in all aspects of the Church. Jerica was busy with a fulltime job and raising her family, but she always found time to cook for the picnics, dances and dinners that the Church organised. She helped with the Church garage sales, baked cakes, helped in church clean-ups and any events that needed assistance.

Their daughters, Danica and Margaret, went to the Slovenian school at Merrylands and both daughters were also in the Youth choir. Danica, continued her education at the Saturday School of Community Languages in Bankstown and successfully completed Slovenian to HSC level in 1984. Then she gave up her Saturday afternoons for seven years to teach Slovenian at St Raphael's church, Merrylands and at the Bankstown Saturday School of Community Languages for many years. It was mainly due to Jerica's and Gino's influence, that the daughters found their great love for the Slovenian heritage and language. Jerica also loves singing in the church choir and it makes her very happy, that her daughter Danica and grandson Jordan followed in her footsteps by joining the youth church choir 'Južne Zvezde'.

Jerica lost her beloved Gino in 2008. After such a loss, she put even more energy into her family, daughters and grandchildren and into her church community. Presently, at the age of 78, Jerica is still in a group with two other ladies who bake cakes to serve with tea and coffee after church. She still attends Sunday Masses as singer in the church choir and a mass reader.

When it comes to service in the St Raphael's Slovenian community, Jerica lives the essence of the words of our St. Mary of the Cross MacKillop, "Never see a need without doing something about it." Thank you, Jerica, for your wholehearted contribution to the St Raphael's Slovenian community, that you still generously continue to serve today.

Slovenian of the Year Awards

To me being Slovenian doesn't just mean the phrase "I am Slovenian." The meaning digs much deeper than that. It's the people, the culture, the food, the music, the echoing sound of traditional songs and the sharing of unique experiences from one to another, one generation to another. On Sunday the 16th of June, Club Triglav Mounties at St Johns Park hosted the Annual NSW and ACT Slovenian of the Year Awards and Slovenian National Independence Day Celebrations. The Awards have been running for 17th years now and are led by Branko Fabajancic and the Slovenian Awards Committee. They recognise the hard work in the Slovenian community whether it be at the Clubs or churches or the accomplishments in their chosen careers. The Awards have different categories recognising Slovenians from our second generation to our older generation, recognising our senior citizens and volunteers that continue to serve our community. A huge congratulations to all our award recipients this year especially my stara mama Jerica Grzelj who was awarded Outstanding Slovenian Senior Citizen of the Year for 2018. Jerica has been a hardworking member of the St Raphael's Slovenian Church community since 1969. For over 50 years, she has been an active volunteer in the kitchen cooking for all the dances, concerts and special events. At the age of 78, she is still an active member

of our community being rostered on coffee and cake with her group.

This year, the program included a 3rd Generation Slovenian guest speaker, Stephanie Fabjancic. Stephanie spoke from the heart and connected with us all. She focused on story telling from one generation to another, of past experiences that enrich our families and shape our identity today. Stephanie reminded us how storytelling can create connections in many different ways, as it allows our 3rd generation not just to discover past experiences of their parents or grandparents but it enriches them with the traditions and rituals of their Slovenian culture. It also allows us to engage with the childhood years of our grandparents and to understand the impact of heartache and disaster like World War II. I am forever listening to my grandmother about life back in Slovenia, working on the farm first thing in the morning and still attending school. Her stories even include the despair of their family home being burnt down during the war and the effect it had on the family in this time of hardship. It allows me to value the life I have here in Australia today and how fortunate I've been able to grow up in a country that I have everything at my feet that we sometimes may take for granted. Yet at the same time, I have a deeper connection and appreciation of my Slovenian roots.

Jordan Covich,

*3rd Generation Slovenians
Voice of Slovenian Australians*

VAŠI DAROVI

ZA BERNARDOV SKLAD: \$380: Alenčica Read. **\$120:** Franc Kovce. **\$100:** Betty Čeligoj. **\$80:** Emil Lagondar. **\$60:** Mario Ukmar. **\$50:** Angelca Dodič. **\$40:** Jože Kapušin, Josephine Paddle Ledinek, Stojan Žele, Slava Fatovič, Mili Vukšinič, Ivica Kunek, Alojz & Ema Kovačič, Mirko & Anica Cuderman, Ivan & Magda Pišotek, F & S Hudina, Leopold Iglič, Mario Ukmar. **\$30:** Stana Barič, Viktor Ferfolja. **\$20:** Marjan Saksida, Les Boelčkey, Julijana Veber, Jože Konda, Ivan Smole, Anton & Elizabeta Kociper, Štefanija Bogolin. **\$10:** Helena Zadravec, Jože Konda, Ivanka Kontelj, Zofija Šajn, Toni Šircelj, P & J Krope, Mariana Smit, Franc Novak, Liz Kennedy, Frida Celin. **ZA LAČNE: \$20:** Elizabeta Kociper.

BOG POVRNI DOBROTNIKOM!

Maintaining a culturally rich society

Speech by Stefanie Fabjančič, Klub Triglav Mounties, 16.6.2019

Good afternoon and welcome again to the 18th Slovenian Awards in celebration of Slovenian National Day. We traditionally dedicate these awards to a prominent Slovenian-Australian or Cultural Group with this year being dedicated to Dušan Lajovic who for a long time served as an honorary Consul of the Republic of Slovenia in New Zealand.

For those unfamiliar with this Award Day, we use this opportunity to acknowledge those individuals making contributions to their communities and forging success in their personal and work lives. For those unfamiliar with who I am, my name is Stefanie Fabjančič, my dad Branko is the vice president of the Triglav Mounties Advisory Board and all four of my grandparents are first generation Slovenian migrants. This makes me third generation, and for all intents and purposes, this makes me the voice of my generation.

Why? Well when you look around and see at how little my age group is represented in this room, it's actually quite astounding. Particularly when you consider Millennials, people like me born between 1982 and 2000 are now the largest generational group in the country. We are set to make up the largest proportion of the population into the 2030's. Now this is even more interesting when you consider that our parents fall into the generational group that will potentially never make up the largest share of the population.

So, in talking about first, second and third generations and cultural preservation - how do we maintain ties generationally? How do I pass on culture to my kids? Are they at risk of losing their cultural ties

and identity, and if they do, what have they lost? There is a proverb I've read recently, and you may also have heard it, as it appears in many forms in many languages. It is, "shirtless to shirtless in three generations".

In Scotland they say, "The father buys, the son builds, the grandchild sales and his son begs". In China, the saying goes, "wealth never survives three generations". The premise of the proverb is that the first generation comes from a life of hardship, they struggle, but eventually their efforts pay off and they have some wealth to pass on. The second generation witnesses this struggle, understands hard work and make strong financial decisions to accumulate a little more wealth. The third generation - and here come all the millennial stereotypes - has no memory of this struggle. We know only comfort and support, have 'supposedly' no appreciation for hard work and so use up all the wealth vested to us.

And so, we begin the cycle again, "shirtsleeve to shirtsleeve in three generations".

The same would be true of cultural preservation, if we are not proactive - particularly when you consider the stats I mentioned earlier.

The first generation is decreasing in size, our parents' generation were barely that big to begin with and third generations and onwards are growing. So how do we ensure this cultural wealth isn't lost between generations?

It's a tough one. Especially when our young people are distracted with the challenges of our time - social inequity, affordable housing, climate change..., because honestly, will someone please explain to

me the purpose of hosing concrete?! I don't get it, but my grandma over there sitting in the back does. A case of generational divide maybe?

But back to my point, and again back to the data, because I do love when things can be supported by fact - there is a UNESCO report on cultural preservation that quite literally says, "Culture is linked with the very fate of future generations in the face of the vital challenges of the next millennium." They describe culture as a transfer of knowledge from past to future generations. It provides happier and more vibrant communities.

Freedom and respect build social well-being and happiness. Happier people equals healthier people and in turn equals less stress on the health system - so for all the politicians out there today. Yes, that means less of a burden on the public purse! How good is culture?

When we lose cultural transference of knowledge, especially when faced with some of the biggest challenges of our time, our options become narrower - for everyone. So what's the answer? Great question! I'm not exactly sure, but what I do think is worth pointing out is that we often forget the most unique thing about Australia. Our Indigenous peoples are the oldest living continuous culture on this planet. The oldest. On this planet. Ever. How have they maintained those cultural ties and connections? Story telling. Generational story telling.

We live in a world where technology and globalisation has made us more connected than ever. But when it comes to culture and human experience, we are more disconnected than we have ever been. When was the last time you actually sat down with your parents, or grandparents, or friends grandparents and said: Tell me your story.

Storytelling is why I'm here today. I'm here because my grandparent's trekked through the forest at night to remain undetected, with a 1 year old and my uncle on the way to cross the border into Italy. I'm here because my grandma witnessed her parents being dragged away by soldiers when she was only 5. I'm here because despite my parents being teased for their last names in school, and mum dreaming of marrying a Smith... I mean, Fabjancic isn't too far off. They have always encouraged my sister and I to be curious about our heritage.

None of these are my stories. They are ours. So to the older generations I say - share them! To the younger generations I say - be curious! Be curious about your background and your friend's backgrounds. There is so much good to be gained from it. Maintaining a culturally rich society is a generational responsibility.

Let's not become complacent and lose what cannot be revived. Because once someone dies, if you haven't asked the how, or the why, or the what, their story dies with them.

So on that note, I'd like to welcome Peter Krobe onto the stage to begin the award proceedings for those Slovenian-Australians with wonderful stories to share.

**Peter Krobe,
Stefanie Fabjančič.**

SOFIJA ŠAJN JE SLAVILA 93. ROJSTNI DAN

Triglav, petek, 12. julija 2019

Naša ljuba Sofija Šajn je z nami proslavila 93. rojstni dan. Še vedno je urna in čvrsta kot mladenka in prav tako še vozi avtomobil, seveda na krajše proge. S hčerko Danico še vedno prideta v našo cerkev v Merrylands in na ljubljeni Klub Triglav, kjer sta s pokojnim možem Danilom vedno slavila družinske praznike. Danilo je lani odšel k nebeškemu

Očetu, Sofija pa še ostaja zvesta. Naprosila nas je, naj ji ne prinašamo daril, ker že ima vse, kar si želi: dobro družino, zveste prijatelje, zdravje ji bo pa gotovo Bog še dajal obilo. Tako smo ji prinesli rože in torto in nekaj ur družbe v klubu, ki sta ga z možem pomagala zgraditi. Želimo ji še veliko let zdravja in zadovoljstva v krogu družine in prijateljev. Bog Te živi, Sofija!

SLOVO OD PATRA CIRILA BOŽIČA IN MISIJONARKE MARIJE ANŽIČ

Nedelja, 28. julija 2019

Nekaj let je že minilo, odkar je pater Ciril Božič imel priložnost obiskati Klub Triglav. Že v času njegovega bivanja v Merrylandsu (1982 do 1992) je imel do našega kluba zelo korekten odnos in ni bilo videti, da bi zapadel v vrste ljudi, ki so verjeli, da je naš klub komunistično usmerjen samo zato, ker je bilo v naših vrstah veliko število

tedanje mlajše generacije, ki je v Avstralijo prispela z jugoslovanskim potnim listom in dovoljenjem. Tako kot pater Valerijan se je tudi pater Ciril vedno odzval povabilom na obisk Kluba Triglav in tudi prošnjam za nasvet ali podporo. Še posebno se spominjamo, ko je naš pevski zbor izgubil pevovodjo, smo se obrnili na patra Cirila

za nasvet in pomoč in rezultat je bil, da je vodstvo Triglavskega pevskega zbora prevzela sestra Francka Žizek, pod katere vodstvom je zbor imel več odličnih in uspešnih koncertov, večje število triglavskih pevcev pa se je tudi pridružilo cerkvenemu mešanemu zboru na obojestransko veselje in zadovoljstvo. Pod takim pozitivnim vplivom obeh patrov smo tudi skozi

Spominska fotografija: Slovo od patra Cirila in Marije.

vsa leta sodelovali posebno na kulturnem in rodoljubnem področju, kot so bile šole, radio, koncerti in drugo, vsa leta smo podpirali skupne projekte z delom in finančno in to delamo še vedno, posebno potem, ko se je pater Ciril ponovno vrnil iz Slovenije in prevzel vodstvo Slovenskega misijona v Kew in uredništvo edinega preostalega slovenskega časopisa, oziroma revije »Misli«, skupaj z laiško misijonarko Marijo Anžič. Prijaznost in sodelovanje vedno prinese boljše rezultate, kot pa sovraštvo in blatenje, posebno še med ljudmi, ki bi jih morala družiti ista domovina, ista vera in isti jezik.

Žal nam je, da pater Ciril in Marija Anžič odhajata, upamo pa, da bomo imeli tudi z njunimi nasledniki enako dobre in pozitivne odnose, kot jih tudi že imamo z našim patrom Darkom Žnidaršičem in tudi patrom Davidom Šrumpfom, katerega smo imeli priložnost spoznati ob njegovih krajših obiskih v Sydneyu. Tudi bodočega vodjo misijona v Kew, patra Simona Petra Berleca smo že imeli priložnost srečati pri nas in lahko rečem, da je napravil zelo dober vtis. Hvala Bogu, da jih imamo in naj jih Bog blagoslovi vse skupaj!

Po zadnji nedeljski sveti maši v Merrylandsu smo povabili patra Cirila, Marijo Anžič in

še nekaj prijateljev na kosilo v Klub Triglav. Bila je navadna nedelja, brez muzike in posebnih vabil, ko je bil klub poln družin z mladino vseh narodnosti, kar se pogosto dogaja. Sedli smo k skupnemu kosilu in pogovoru in preživeli nekaj zelo prijetnih ur skupaj.

Predsednik Kluba Triglav Mounties, Peter Krobe, je zaželel patru Cirilu Božiču in Mariji Anžič vse najboljše na njuni nadaljnji poti in delu v Kristusovem vinogradu, se jima zahvalil za vse dobro delo, ki sta ga opravila v slovenski skupnosti v Avstraliji in izrazil naše želje, da bi nas še kdaj vsaj obiskala, čeprav ju njuno delo sedaj vodi v drugo smer, saj vemo, da prav tako, kot naša skupnost potrebuje dobrih duhovnikov in pastoralnih delavcev, so le-ti zelo potrebni tudi v domovini.

Peter Krobe je patru Cirilu in Mariji za spomin podaril dve knjigi, ki vsebujeta zgodovino Kluba Triglav Mounties v slikah in besedi. Za tem smo se zbrali na dvorišču kluba pri spomeniku Ivana Cankarja za spominsko fotografijo naših gostov s prijatelji, ki so jima prišli voščit »Srečno pot«. Prepričani smo, da bo njuno delo prav tako uspešno in Bogu po volji na novem delovnem mestu!

Presenečenje je bilo vabilo Petra Krobe-ja, predsednika Kluba Triglav Mounties, na nedeljsko kosilo, kjer se je zbrala družina prijetnih ljudi. Hvala g. Petru, njegovi ženi Ivici in odboru Kluba za lepo nedeljsko popoldne, okusno kosilo, dar ter izbrane besede zahvale. Naj Bog blagoslovlja Vaše plemenito delo: Bog živi!

Slovenian Mission Adelaide

p. David Šrumpf OFM
47 Young Avenue
West Hindmarsh SA 5007
Poštni naslov:
PO Box 156
WELLAND SA 5007
Mobitel - p. David: 0497 097 783
Telefon v Melbournu:
03 9853 7787; E-mail:
slomission.adelaide@gmail.com

ZIMSKI MESECI so tudi v Adelaidi zimski, ko se vse malo upočasni – razen seveda za tiste, ki se v tem času, ko je v Sloveniji poletje, odpravijo na dopust ali počitnice. Nekoliko to vpliva tudi na utrip življenja v naši skupnosti. Junija se je s praznikom binkošti zaključil velikonočni čas, sledijo pa mu še, kot rečemo, »Gospodovi« in nekateri drugi prazniki: **Sveta Trojica, Sveto Rešnje Telo in Rešnja Kri, Rojstvo Janeza Krstnika, Srce Jezusovo in praznik apostolov Petra in Pavla. Telovsko procesijo** smo imeli v nedeljo, 23. junija. Obsijani z zimskim soncem smo Jezusa pod podobo kruha ponesli okrog cerkve, ga počastili in pri treh oltarjih prosili njegovega blagoslova za naša vsakdanja prizadevanja, za svet in za našo slovensko skupnost. **Hvala vsem, ki ste za blagoslove pripravili oltarje** in vsem, ki ste pri procesiji pomagali. V odsotnosti Rosemary Poklar, ki je nekaj tednov preživela pri svojih sorodnikih v Sloveniji, mi je pomagal John Macsai. Bog lonaj!

Isto nedeljo 23. junija, smo se ob **dnevu državnosti** spomnili tudi naše rodne domovine Slovenije in skupaj z njo praznovali 28. obletnico samostojnosti. Ob koncu maše nas je zato nagovoril častni konzul Republike Slovenije za Južno Avstralijo, g. Jadran Vatovec, nam čestital za praznik in **podelil priznanje Republike Slovenije našemu pesniku IVANU LEGIŠA** za

njegovo delo na področju kulture in v blagor slovenske skupnosti v Adelaidi, ki se zbira v slovenski cerkvi Svete Družine in v Slovenskem klubu. In ob tem smo si rekli: priznanje je spet prišlo v prave roke...

Ker je imel junij pet nedelj, smo imeli mašo na četrto in na peto nedeljo, na prvo nedeljo v juliju pa maše nismo imeli, saj sem ta čas v Sydneyju nadomeščal p. Darka, ki je v Sloveniji praznoval srebrno mašo – 25-letnico svojega mašniškega posvečenja. V Adelaidi bo praznoval z nami na prvo nedeljo v oktobru, 6. oktobra 2019, ko se bomo skupaj z njim zahvalili za dar mašništva in za vse, kar naredi za slovensko skupnost v Avstraliji.

Naša naslednja maša je bila zato ob koncu julija ter nato prvo nedeljo v avgustu. Ker je bila to najbližja nedelja praznika Vnebovzetja Device Marije, smo **obnovili posvetitev slovenskega naroda Mariji** in zmolili posvetilno molitev. Slovenski narod se je posvetil Mariji, ki kraljuje v našem narodnem svetišču na Brezjah kot Kraljica Slovencev, leto dni po osamosvojitvi Slovenije, 15. avgusta 1992. Odtlej vsako leto to posvetitev obnovljamo.

Zadnjo nedeljo v avgustu v Avstraliji praznujemo kot **nedeljo migrantov in izseljencev**. Tega smo se spomnili že pri maši, ko smo o izseljenstvu razmišljali na svoj način, saj je večina članov skupnosti bila begunci in migranti.

Popoldne pa smo se zbrali v adelaidski stolnici pri »maši narodov«, ki jo je vodil apostolski administrator škof Gregory. Papež Frančišek je določil temo letošnjega svetovnega dne, ki se glasi: **ne gre samo za migrante** – s čimer hoče opozoriti, da je pojav migrantstva in begunstva zadeva nas vseh.

Očetovski dan smo praznovali na sam datum, 1. septembra. Očetov ter starih očetov, živih in pokojnih, smo se spomnili že pri maši, počastili smo jih s krajšim programom ob koncu maše, potem pa smo praznovali še v naši dvoranci. Hvala vsem, ki ste sodelovali v cerkvi in vsem, ki ste pripravili praznovanje v dvoranci.

In tako se počasi že bližamo oktobru, ki ga Frančiškovi bratje pričnemo še posebej lepo in slovesno s praznikom našega redovnega ustanovitelja sv. Frančiška Asiškega ter Frančiškovo nedeljo, ki je med Slovenci tudi rožnovenska nedelja, saj nas oktober še posebej vabi k molitvi rožnega venca.

NAŠI POKOJNI

MARIJA PRELC roj. POLANEC je bila rojena 15. januarja 1930 v vasi Loče v bližini Slovenskih Konjic, umrla pa je v Penoli 27. maja 2019. Bila je najmlajša od šestih otrok v družini. Leta 1952 se je s sinom Mirkom preselila v Francijo in pomagala, da se je tja preselilo večina članov njene družine. Leta 1970 se je nameravala preseliti v Kanado, kamor se je že prej preselila njena sestra, a je konec tega leta odšla v Avstralijo, kamor se je nekaj mesecev prej preselil njen sin Mirko.

Sredi osemdesetih se je poročila s Francem Prelcem, ki mu je 1983 umrla žena in mu zapustila tri otroke. V teh letih sta bila v veliko oporo drug drugemu, dokler ni mož Franc septembra 2010 umrl. Zadnja leta je preživela v domu za starejše v Penoli, od koder je tudi odšla v večnost. Njen mož Franc Prelc je torej že pokojni, zapušča pa sina Mirka, »posvojene« otroke Julie, Jožeta in Erika, 10 vnukov oz. vnukinj ter 2 pravnukinji in 1 pravnuka. Od nje so se poslovili 3. junija 2019 s pogrebno mašo v cerkvi sv. Jožefa v Penoli in jo pospremili k večnemu počitku na Penola Lawn Cemetery.

HELENA JELKA PIRC roj. MAGLICA je 2. julija 2019 po bolezni v 98. letu starosti obdana s svojo družino prestopila prag večnosti. Rojena je bila 9. decembra 1921 v vasi Golac na Primorskem kot 7. otrok materi Heleni in očetu Ivanu. V družini je bilo skupno štirinajst otrok, a jih je 7 umrlo kmalu po rojstvu. Ta del Slovenije je takrat spadal pod Italijo in je zato hodila še v italijanske šole – a ne dolgo, saj je morala delati doma na kmetiji, predvsem pasti krave. Po kapitulaciji Italije so tisti del Slovenije zajeli Nemci, ki so na Primorskem ubili precej ljudi – tudi njihovega očeta, ki ga je prav ona našla z razbito glavo v gozdu – žalosten spomin, ki jo je spremljal vse življenje. Po vojni se je preživljala tudi s kontrabantom, ko je iz Italije tihotapila stvari v Jugoslavijo. Zato je bila tudi zaprta in ko so jo dobili tretjič in je preživela skupno tri leta v zaporu, se je leta 1951 odločila, da pobegne iz Slovenije. Po nekaj mesecih je bila že v Avstraliji in se v Bonegilli poročila z Gracijanom Pircem. Iz Bonegille so kmalu odšli obirat sadje v severovzhodno Južno Avstralijo, po dveh letih pa so prišli v Adelaido in se naselili v Thebartonu. Rodila sta se jima sin Franko in hčerka Helena. Leta 2004 ji je umrl mož Gracijan, zadnjih enajst let pa je Jelka preživela v Villa San Hilarion, ki je bil najprej samo hostel, sedaj pa je tudi dom za starejše. Tam sem jo večkrat obiskal, za zakramente pa so poskrbeli tam, saj so do predlani imeli svojega duhovnika in tudi sestre skrbijo za duhovno oskrbo. Rada je brala, slovensko, italijansko in angleško, vedno sem jo našel

s knjigo v rokah – ali pa z Mislimi, katerih naročnica je bila dolga leta, in celo z našimi Oznanili, ki sem jih ji prinesel ob prejšnjem obisku. Od nje smo se poslovili s pogrebno mašo v cerkvi Marije Angelske v Thebartonu, potem pa smo jo pospremili na pokopališče Centeniel Park in jo položili v grob, kjer že počiva njen mož.

VIDA (VITA) KATERN roj. ŠOŠTERČIČ se je rodila staršema Mariji in Ivanu 3. maja 1935 v Števarjanu v Goriških Brdih – to je na slovenski zemlji, a spada pod Italijo. Tam je odraščala, hodila v šole in se 20 let stara leta 1955 poročila s Nareom Simonittijem. Tam se jima je rodila hčerka Meri. Predvsem njena, Vidina pobuda je bila, da bi odšli v Avstralijo in začeli novo življenje. Januarja leta 1958 so prišli sem in nekaj tednov najprej preživeli v Bonegilli. Za leto in pol so potem odšli v okolico Port Auguste, nato pa prišli v Adelaido. V Južni Avstraliji se jima je rodil sin Claudio. V poznih šestdesetih letih se je zaradi nevzdržnih razmer razšla s prvim možem in se leta 1973 poročila z Vencem Katernom iz Osilnice pri Kočevju. Rodil se jima je sin Robert in srečno je vseh pet skupaj živelo kot družina. Januarja 2005 je Vence umrl in ostala je sama – zato še toliko bolj vesela otrok in vnukov, ki so se rojevali. Zadnjih nekaj let je imela težave s srcem, pred par leti sem jo obiskal v bolnišnici, ko si je zlomila roko, pred veliko nočjo pa sem jo obiskal na domu, ker zaradi srca že nekaj mesecev ni mogla priti v cerkev. Govorila sva o njeni družini, govorila sva o Števarjanu, ki sem ga s Kostanjevice v Novi Gorici vsak dan gledal skozi okno, govorila sva o Goriških Brdih in o Gorici in še o tolikih stvareh. Naročila je tudi sveto mašo za svoje starše in za moža Venca in takrat, konec maja, prišla tudi še zadnjič v našo cerkev. Našli so mrtvo na njenem domu, umrla je, kot sklepajo mirno in nenadoma, na svojem domu v Rostrevor 24. junija 2019. Od nje smo se poslovili s pogrebno mašo v naši cerkvi 10. julija in jo pospremili k večnemu počitku na pokopališče Enfield, kjer počiva v grobu svojega moža Venca.

ERNESTA MEŽNAR – več informacij v naslednjih Mislih. **pater David**

Svete maše v naši cerkvi

v prihodnjih tednih in mesecih bodo po sledečem sporedu:

V nedeljo 22. septembra, čeprav je to 4. nedelja v mesecu, NE BO SVETE MAŠE!

Nedelja 28. septembra – 26. nedelja med letom;

petek 4. oktobra – **praznik sv. Frančiška Asiškega;**

nedelja 6. oktobra – Frančiškova in rožnovenska nedelja: praznovanje srebrne maše p. Darka Žnidaršiča iz Sydneyja;

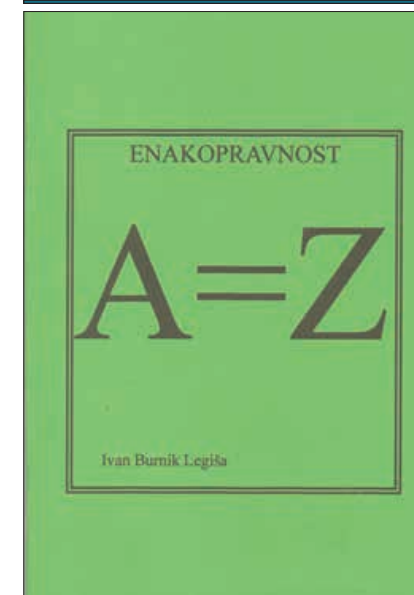
27. oktobra – 30. nedelja med letom;

1. novembra – praznik vseh svetih;

2. novembra – spomin vseh vernih rajnih;

nedelja 3. novembra – 31. nedelja med letom in zahvalna nedelja;

nedelja 24. novembra – praznik Kristusa Kralja vesoljstva (zaključek bogoslužnega leta).

Naš pesnik in pisatelj ter prejemnik letošnjega državnega priznanja **IVAN LEGIŠA BURNIK** je svojemu opusu kar lepemu številu knjižic letos dodal dve: V knjižici **BLAGA ŽENA**, ki ji je dal podnaslov »Kresničke«, je zbral svoje najnovejše pesmi, v drugi knjižici pa razmišlja o **ENAKOPRAVNOSTI**, enakosti in enakovrednosti. Knjižice dobite pri avtorju, nekaj pa jih je tudi v Kew. Darove za knjižice avtor namenja misijonom.

Slovenian Mission Melbourne

p. Ciril A. Božič OFM OAM EV: 0412 555 840

p. David Šrumpf OFM: 0497 097 783

Marija Anžič: 0499 772 202

Sts. CYRIL and METHODIUS

SLOVENIAN MISSION

Baraga House, 19 A'Beckett Street

PO Box 197, KEW VIC 3101

Tel.: (03) 9853 7787; Fax: (03) 9853 6176

E-mail: cirilb@bigpond.com

E-mail: p.david.ofm@gmail.com

PRAZNIK Sv. Rešnjega Telesa in Krvi ter **TELOVSKO PROCESIJO** smo imeli v nedeljo, 23. junija 2019. Zahvala za sodelovanje vsem štirim slovenskim društvom iz Melbourn in Slovenskemu društvu Ivan Cankar iz Geelonga. Letos so sodelovali tudi predsedniki vseh društev. Ob sklepu procesije smo se še posebej spomnili naše domovine Slovenije ob njenem prazniku dnevu državnosti, za katero smo molili in z njo peli.

KNJIGA: ZLATI JUBILEJ CERKVE THE GOLDEN JUBILEE, Sts Cyril and Methodius, Melbourne – Kew 1968 – 2018 je knjiga spominov na gradnjo prve slovenske cerkve v Avstraliji in nekaj utrinkov iz življenja žive Cerkve, ki je rasla ob njej in z njo. Zbrala in uredila sva jo p. Ciril in laiška misijonarka Marija Anžič ob sodelovanju članov Pastoralnega sveta in drugih sodelavcev. V 350 izvodih jo je natisnil Simon Kovačič v tiskarni Distinction Press. Predstavili smo jo v Kew po končani telovski procesiji in sveti maši v nedeljo, 23. junija 2019, in jo hvaležno podarjamo članom živega občestva svetih bratov Cirila in Metoda kot dar Slovenskega misijona Melbourne.

Knjiga je kot E-Book dostopna na spletni strani Stičišča avstralskih Slovencev:

<https://www.glasslovenije.com.au>

Na 204 straneh srečamo zapise patrov, ki so delovali v Melbourne, spomine in pozdrave sestre Maksimilijane Kavčič, še edine žive od sester frančiškank, ki so 25 let delovale v Melbourne (od 1966 do

Les Boelčkey, njegovi sestri Anna Jabour in Evi Robinson so p. Cirilu podarili umetniško delo pokojnega Evinega moža Johna, 24.6.2019.

1992). Svoje spomine na gradnjo cerkve je popisal Lojze Markič, ki je na prošnjo p. Bazilija prevzel odgovornost za zidavo cerkve skupaj z Rudijem Koloinijem. Nekateri zapisi so tudi v angleščini. Lahko bi rekli, da ima vsak dejavni član/članica skupnosti svojo 'opeko' v tej naši skupni Božji hiši. O živem utripu 'govorijo' mnoge fotografije. Z našo cerkvijo v Kew je že 10 let povezana slovenska kapelica Svete Družine z mozaikom Marije Pomagaj na pročelju v mednarodnem romarskem kraju na griču Ta Pinu v Bacchus Marshu.

ŽEGNANJE v čast zavetnikoma naše cerkve, svetima bratoma Cirilu in Metodu, smo praznovali v nedeljo, 7. julija, s slovesno sveto

mašo ter zahvalno pesmijo Bogu v čast in zahvalo za vse milosti, ki jih že nad 50 let prejemamo v tem Božjem in našem hramu.

Žegnanje je praznik vernega občestva, zato sva pater Ciril in laiška misijonarka Marija Anžič izrekla iskreno zahvalo za vso neizmerno dobroto, ki sva jo v skoraj

Predstavitev knjige Zlati jubilej cerkve: Aleksander Slavec, Alex Bratina, Chris McKean, Simon Grilj, Marija Anžič, p. Ciril, 23.6.2019.
(Foto Angelca Veedetz)

Darovi p. Cirilu za slovo ob letošnjem žegnanju: Umetnica Zorka Černjak z možem Volbijem in patrovim portretom ter umetnica Angela Denša z možem Ivanom in sliko patrove pokojne mame Marije Božič. Hvala za lep spomin!

osemnajstih letih življenja in dela vedno ponovno doživljala. Prisrčna hvala in Bog povrni vsem! Ta praznični dan je bil tudi najlepša priložnost za najino slovo, tako je bilo že dolgo načrtovano, in to je za naju tudi bilo, četudi vse tako kaže, da bo preteklo še nekaj časa, da bomo lahko skupaj sprejeli in pozdravili patra Simona Petra Berleca. Tako si bomo še nekajkrat segli v roke v tem 'podaljšanem poslavljanju', predno si pomahamo v slovo: Hvala in Bog živi ter dobrodošli v Kamniku! Hvala za dobrote, s katerimi ste obložili mize ter iskrena hvala v svojem imenu in v imenu Marije za premnoge pozornosti, darove in dobre želje, ki naj nas vse spremljajo še naprej na vseh naših poteh, tukaj pod Južnim križem in tam v raju pod Triglavom, kjer Vas bomo vedno veselo sprejeli.

V Sloveniji so tisto nedeljo obhajali **nedeljo Slovencev po svetu**. Na Brezjah je na trgu pred baziliko maševal koprski škof dr. Jurij Bizjak. Med rojaki z vsega sveta so bili tudi predstavniki iz Avstralije.

Pater David je v Sydneyu nadomeščal patra Darka od 2. do 18. julija 2019. Zadnja dva tedna v juliju pa sva ga v Merrylandsu nadomeščala pater Ciril in Marija. V načrtu je bilo, da potem iz Sydneya nadaljujeva pot v Slovenijo, saj naj bi bil p. Simon Peter že od 12. julija v Melbourne. A se to ni izšlo. Pater Darko je

v domovini obhajal svojo srebrno mašo. V nedeljo, 28. julija, je maševal v naši cerkvi Fr. Joseph (Joe) McKay OFM, gvardijan frančiškanskega samostana v Box Hillu. Avstralskim bratom frančiškanom smo vedno hvaležni za njihovo bratsko pomoč in povezanost.

Praznovanje prve obletnice našega melbournskega nadškofa Petra A. Comensolija in slovesna podelitev palija (znamenje službe metropolita) je bila v četrtek, 1. avgusta 2019, ob 7. uri zvečer s slovesno sveto mašo v katedrali sv. Patrika v Melbourne. Slovesnost je vodil apostolski nuncij v Avstraliji, nadškof Adolfo Tito Yllana.

Zadnjo nedeljo v mesecu, 25. avgusta, smo kot občestvo praznovali **OČETOVSKI DAN**, popoldne pa je bila v katedrali sv.

Patrika v Melbournu **MAŠA NARODOV:** ob 14. uri rožni venec, ob 15. uri sv. maša. V lepem sončnem vremenu smo verni različnih narodnosti napolnili stolnico in oblikovali res pestro mašo s petjem in plesom, kar še posebej znajo Južni Sudanci, ljudje iz Samoe in Tonge ter Fijia in Indonezije. Kot škofov vikar za priseljence in begunce v nadškofiji Melbourne sem se p. Ciril pred blagoslovom zahvalil g. nadškofu Petru A. Comensoliju ter vsem za sodelovanje in uporabil besede preroka Izaija iz prvega berila te nedelje, ki smo ga pri maši slišali v jeziku Samoe: »We made today the realization of the words prophet Isaiah spoke to us in the first reading: *The Lord says this: I am coming to gather the nations of every language. They shall come to witness my glory.* We are witnessing and glorifying Lord's glory in today's celebration of the Mass of all Nations here in this magnificent and beautiful cathedral of St Patrick – coming from many nations

Po maši narodov v katedrali sv. Patricka v Melbournu, 25. avgusta 2019: Marija Anžič, Anica Markič, škofov vikar p. Ciril, nadškof Peter A. Comensolli, Lojze in Anka Dominko, pred njima Angelca Veedetz in Angelca Povh.

and many languages, but one in our Lord Jesus Christ.

Pope Francis said in his message for the 105th World Day of Migrants and Refugees: *It is not just about migrants: it is about building the city of God and man. It is also about ourselves, our fears and our hopes.*

V MARIJINI DOLINI v Queenslandu se pripravljajo na 10. obletnico blagoslovitve slovenske kapelice Marije Pomagaj. O tem več piše Mirko Cuderman v članku iz Queenslanda. **Slovesnost bo v soboto, 14. septembra 2019,** ob 11. uri dopoldne. Tja bomo potovali kot romarji tudi rojaki iz Melbournu (45) in pridružilo se nam bo še sedem rojakov iz Adelaide ter p. Darko iz Sydneya. Avtobus bo odpeljal na letališče Melbourne izpred naše cerkve v sredo, 11. septembra 2019, ob 8.30 dopoldne. Odhod letala Virgin Australia, polet VA739 bo ob 11.20 in pristanek na letališču Gold Coast ob 13.25. Polet nazaj v Melbourne bo v ponedeljek, 16. septembra 2019: VA740, odhod ob 13.00, pristanek v Melbournu ob 15.25. Z letališča do Kew je organiziran avtobus. Hvala misijonarki Mariji, ker je po ugotovitvi nuje podaljšanja dela v Melbournu, sprejela organizacijo poti in namestitve ter celotnega programa romanja.

Tretjo nedeljo v septembru, 15. septembra, nas bo torej veliko zdoma, zato bomo imeli **DRUŽINSKO KOSILO na četrto nedeljo v mesecu, 22. septembra, na Slomškovo nedeljo, ko bo med nami p. DARKO ŽNIDARŠIČ obhajal SREBRNO MAŠO.**

Skupaj z njim se bomo Bogu po Mariji Pomagaj zahvalili za dar duhovništva in obenem molili za nove delavce v Gospodovem vinogradu.

Prva nedelja v oktobru, 6. oktobra 2019, je FRANČIŠKOVA IN ROŽNOVENSKA NEDELJA. Slovesno sveto mašo bo ob 10. uri dopoldne daroval upokojeni nadškof Melbournu, dr. Denis J Hart.

Dvajset minut pred mašo bomo v oktobru v cerkvi molili rožni venec. Molitev bodo vodile članice molitvene skupine, ki se ob vodstvu Frančiške Šajn redno zbira k molitvi in sveti maši vsak petek ob 10. uri dopoldne.

Tretja nedelja v oktobru, **20. oktobra 2019, bo misijonska nedelja in 51. obletnica blagoslovitve naše cerkve.** To nedeljo bo tudi praznovanje **ZAKONSKIH JUBILEJEV.** **Sveto mašo in slovesnost bo vodil vikar Slovenske frančiškanske province sv. Križa, p. dr. Robert Bahčič,** gvardijan in rektor narodnega svetišča Marije Pomagaj na Brezjah. Pridružil se nam bo tudi p. Boris Markež iz Maribora, ki je z nami 19. oktobra 2003 obhajal svojo srebrno mašo.

SEJA PASTORALNEGA SVETA bo v ponedeljek, 21. oktobra 2019, ob 7. uri zvečer v dvorani Baragovega doma. Zadnja seja je bila v nedeljo, 9. junija, po sveti maši. Mišljeno je res bilo, da bo to zadnja seja ob sedanjem vodstvu misijona, pa je sedaj jasno, da je to bila predzadnja! Na seji bosta sodelovala vikar province p. dr. Robert Bahčič in p. Boris Markež.

Zadnjo nedeljo v oktobru, 27. oktobra, bo v Kew sv. maša kot običajno, ob 10. uri dopoldne. **Ob 2.30 popoldne bo sv. maša v dvorani Slovenskega društva Planica** za pokojne člane in prijatelje. **Ob 4.30**

80 let življenja so praznovali: Na Gold Coastu Jana Čeh (na fotografiji z možem Jožetom in vnukoma), v Melbournu pa Štefan Baligač in Slavko Mrak ter Zorka Durut (na fotografiji s svojo družino). Iskrene čestitke vsem za lep življenjski jubilej!

popoldne bodo molitve za pokojne na pokopališču Springvale.

Razpored priprave družinskih kosil se je nekoliko zamenjal: junija so kuhale članice Slovenskega društva Jadran, julija Majda Brožič s svojo skupino, avgusta članice Društva sv. Eme ob vodstvu Hilde Vidovič, saj sta bili predsednica Olga Bogovič in podpredsednica Marta Krenos obe v Sloveniji; v septembru bo kuhal predsednik Slovenskega kluba St Albans Slavko Blatnik s svojo skupino, v oktobru Majda Brožič in njena skupina, v novembru in decembru pa članice Društva sv. Eme ob vodstvu predsednice Olge Bogovič. Vsem smo hvaležni za to njihovo plemenito delo za skupnost.

SVETI KRST

BRAXTON PAUL CAMILLERI, rojen 05.03.2018, Heidelberg VIC. Mati Amanda Maree Tull-Boyle, oče Kane Anthony Camilleri. Boter je Grant Martin Witten, priča krsta je Taylor Louise Pratt. Sv. Ciril in Metod, Kew, 31.08.2019.

ODŠLI SO

ALOJZ (LOJZE) NEMEC, star 60 let. Pogreb je bil 3. julija 2019 iz St Albansa, dva meseca po smrti.

MARIJA ČERNI je umrla 30. maja 2019 na svojem domu v St. Albansu. Rojena je bila leta 1937 v kraju Markovci pri Ptuj. Civilni pogrebni obred je bil v kapeli pogrebnega zavoda Tobin Brothers v St. Albansu. Pokopana je na pokopališču Keilor. Sožalje sinu Robertu in družini.

Hvala Štefanu Mrzlu za sporočilo.

FRANCIS PETER DUBROVIČ je umrl v nesreči 1. junija 2019 na avtobusni postaji v Notting Hill, jugovzhodnem delu mesta Melbourne. Rojen je bil 21.03.1957 v Morwellu. Rožni venec in pogrebno mašo sem p. Ciril daroval v cerkvi St Leonard's Catholic Church v Glen Waverley v ponedeljek, 17. junija. Polna velika cerkev je na svoj način govorila o priljubljenosti in spoštovanju Francisa. Večkrat je bila poudarjena njegova razgledanost – knjige vsepovsod - darežljivost do mnogih dobrodelnih organizacij, njegova skrb do narave in njegova plemenita skrb za vso družino po prerani smrti očeta. Medicines sans Frontier in Peter McCalum bosta pogrešala njegov doprinos. Pokopan je na pokopališču Springvale. Sožalje sto let stari mami Uršuli (doma je iz Št. Jakoba v Avstriji) in hčerki Lauren, za obe je izredno lepo skrbel, sestrama Mary Anne in Bojani z družinama ter ostalim sorodnikom in prijateljem.

ALOJZ MEZGEC je umrl 12. junija 2019 v Point Lonsdale. Rojen je bil 07.07.1926 kraju Tatre pri Ilirski Bistrici staršema Mariji in Jožetu Mezgec. Imel je štiri brate in tri sestre; vsi so že pokojni. Z ženo Zofko Lidijo roj. Gustinčič (umrla leta 2002, doma tudi iz vasi Tatre) in vsa družina so bili aktivni člani slovenskega kluba Jadran v Diggers Rest. Rožni venec in pogrebno mašo sem p. Ciril daroval v cerkvi St. Martin de Porres v Avondale Heights v četrtek, 20. junija 2019. Pokopan je na pokopališču Keilor. Sožalje hčerki Vilmi Žanetić z možem Antejem in hčerki Sonji z možem Gregom Carey-em in družino ter ostalim sorodnikom.

JANEZ (JANKO) KLEMENČIČ je umrl v ponedeljek, 17. junija 2019, v bolnišnici Western Hospital v Footscrayu. Rojen je bil 26.11.1935 v kraju Stanetinci, župnija sv. Jurij ob Ščavnici. Janko je bil na dan blagoslova naše cerkve v Kew, 20. oktobra 1968, birmanski boter Marku in Andreju Lenko in tudi Jankova hčerka Irena je bila tisto nedeljo pri birmi. Andrej Lenko je v nedeljo, dan pred botrovo smrtjo, še dal Janku vodo, da jo je popil. Janka sva v času njegove bolezni večkrat obiskala p. Ciril in p. David, ki je bil pri njem še po sveti maši v St. Albansu na binkoštno nedeljo, 9. junija 2019, ko mu je podelil zakrament sv. maziljenja in obhajilo. Predsednik Slovenskega društva St. Albans, g. Slavko Blatnik, me je zaprosil, da v njegovem imenu ter v imenu Slovenskega društva St. Albans najprej izrečem iskreno sožalje, potem pa se Janku zahvalim za vse njegovo nesebično delo za slovensko skupnost: Janko je bil ustanovni član društva Veseli lovci St. Albans, ki je bilo ustanovljeno 10. septembra 1981; bil je predsednik društva, podpredsednik, blagajnik ter aktivni odbornik. Janko je bil tudi birmanski boter Slavkovemu sinu Darku. Mnogo let je Janko pomagal pripraviti oltar SD St Albans pred lurško kapelo v Kew za telovsko procesijo. Letos ga ni bilo, a je bil med nami, saj smo se ga s hvaležnostjo spomnili pri sveti maši po procesiji. Janko je redno prihajal k sveti maši v St. Albans in pogosto tudi v Kew. Pogrebno mašo sem daroval p. Ciril v cerkvi Sacred Heart v St. Albansu v sredo, 26. junija 2019. Pokopan je na pokopališču Keilor. Sožalje hčerki Ireni in družini, hčerki in družini pokojne Jankove žene Jožice – Jožici (Joji) Šabec ter ostalim sorodnikom in prijateljem.

VERA SUŠA roj. MOŽE je umrla v četrtek, 20. junija 2019, v domu v Myrtleford. Rojena je bila 15.04.1928 v Senožečah. Pogreb je bil v torek, 25. junija v Brightu. Sožalje sinu Andrew-ju in družini.

MARIJA MATINO roj. DOLFAR je umrla 24. junija 2019 v bolnišnici Williamstown Hospital. Rojena je bila 27.11.1936 v kraju Markovščina, občina Hrpelje-Kozina.

Pogrebno slovo je bilo v kapeli pokopališča Altona Memorial Park v sredo, 3. julija 2019. Pokopana je na tamkajšnjem pokopališču v grob pokojnega moža Claudija. Sožalje sinovoma Mauriziu in Raphaelu z družinama, bratu Karlu z družino v Sloveniji ter družini +brata Franeta v Belgiji. – *Hvala Lilijani Brezovec za sporočilo.*

FRANC (FRENK)

FEKONJA je umrl v ponedeljek, 8. julija 2019, v bolnišnici Olivia Newton-John v Heidelbergu. Rojen je bil 10. oktobra 1938 v vasi Okoslavci v župniji Sveti Jurij ob Ščavnici. Leta 1957 je pobegnil iz Jugoslavije v Avstrijo.

V taborišču je prvič srečal mlad zakonski par, Franca in Matildo Kovačič, ki sta mu zaupala, da sta doma pustila svojega tri leta starega sina Frančka. Franc se je v temni noči odpravil nazaj domov in v tem svojem drugem pobegu s seboj srečno pripeljal Kovačičevega sinka. Vse življenje so seveda ostali tesni prijatelji. Še pri družinskem kosilu v Kew so vedno sedeli skupaj.

Franc se poročil po zastopniku (proxy) januarja 1959 s Terezijo Kežmah iz vasi Mali Moravščak iz iste župnije, s katero sta se prej srečala le dvakrat. V Avstralijo je prispela koncem septembra in cerkveno poroko je opravil p. Bazilij v cerkvi v Fawknerju. Družina je Francu pomenila vse. Vse življenje je trdo delal, a ko je prišel z dela, ga je vedno čakal topel dom, ki sta ga ustvarjala z ženo Reziko. Franc je bil odličen tesar – carpenter. V zakonu sta se jima rodili trije otroci: Frank, Zlatko in Olga. Vse tri sta naučila, da lepo govorijo po slovensko. Oče Franc in sinova Frank in Zlatko so bili vedno tudi ekipa na delovnem mestu po raznih gradbiščih po vsem Melbourneu. Franc in Rezika sta tudi ustanovna člana Slovenskega društva Melbourne na Elthamu in Franc še posebej ponosen član lovske sekcije društva. S ponosom je nosil lovsko uniformo. V tej

obleki je bil tudi zadnjikrat med nami.

Rada sta tudi potovala in skupaj s Stankom in Mary Prosenak, ki sta organizirala mnoga potovanja za Slovence, so prepotovali skoraj ves svet. Na teh potovanjih je Franc vedno poskrbel za okrepčilo, ki se ga natoči v majhne kozarce, in veseli potniki so mu dali ime Doktor Frenk. Njegova posebna ljubezen in skrb pa je bila zadnjih deset let naša slovenska kapelica Svete Družine z mozaikom Marije Pomagaj na pročelju na griču Ta Pinu v Bacchus Marshu. Kip Svete Družine je dar Fekonjeve družine in predno smo ga novembra 2008 odnesli tja, je bila lepa družinska slovesnost na njihovem vrtu v Greensborough. Franc in Rezika sta skupaj z Angelco in Jožetom Vevedetz ter domačinom Jožetom Krajncem vsa leta, lahko rečemo, s pobožno skrbjo delala na vrtu okrog kapelice in vsi so skrbeli za njeno stalno lepo urejenost, tako je lahko to naše slovensko znamenje, ki je kot majhna slovenska cerkvica prav pod vrhom griča v bližini velikega križa, tudi po mnogih Frančkovih zaslugah prava lepota. Frančkova pot v Ta Pinu je bila vedno romanje.

V nedeljo, 7. julija 2019, smo v naši cerkvi v Kew obhajali žegnanje ob prazniku zavetnikov svetih bratov Cirila in Metoda. Sredi popoldneva sva z misijonarko Marijo Anžič šla na obisk k Francu v bolnišnico Olivia Newton-John Hospital v Heidelberg. Žena Rezika, sinova Frank in Zlatko, hčerka Olga in še ostali člani družine so bili tam. Franc je bil obiska vesel in pripovedoval sem mu o našem praznovanju v Kew. Vse ga je zanimalo. Po molitvah in svetem obhajilu je naročil ženi Reziki in hčerki Olgi, da nam natočita vina, saj so mu dovolili, da lahko tudi kaj spiše. In res, nazdravili smo. Franček: Na zdravje! Jaz njemu: Bog živi! Frančku, tako sem ga nagovarjal zadnje dneve, sem se iskreno zahvalil za njegovo skrb za družino, naše občestvo ter za njegovo neizmerljivo ljubezen in skrb za kapelico v Ta Pinu. Vsi smo vedeli, da odhaja. Dan pozneje, v ponedeljek popoldne, je Franček že bil v Jezusovem objemu, deležen velikonočnega jutra, ki nas vse čaka; tako trdno verujemo.

Moško je prenašal svojo bolezen in mnogokrat prejel zakramente. Rožni venec in pogrebno mašo sva darovala p. Ciril in p. David v naši cerkvi v Kew v sredo, 17. julija. Polna cerkev je po svoje spregovorila o spoštovanju do pokojnega Franca. Očetovo življenje in delo nam je predstavil sin Frank, v slovo sta mu spregovorila še vnukinja Kristina in prijatelj Stanko Prosenak sin Zlatko pa mu je zaigral na klarinet dve skladbi, zadnjo V dolini tihi. Pokopan je na pokopališču Keilor. Sožalje ženi Reziki, sinu Franku z ženo Danielo ter otroci Kristino, Erikom in Alexom, sinu Zlatku z ženo Anno in otrokoma Adamom in Tanyo, hčerki Olgi Gril z možem Johnom in otrokoma Chrisom in Jordanom, ostalim sorodnikom in prijateljem.

FRANC ANZELC je umrl v sredo, 10. julija 2019, v bolnišnici Sunshine Hospital v St. Albansu. Rojen je bil 3. maja 1938 v vasi Zales v župnija Sveta Trojica nad Cerknico na Notranjskem staršema Angeli in Jakobu. V družini je bilo šest otrok – pet fantov in dekle Marija. Star 21 let je odšel v Italijo in od tam v Francijo, kjer je v Parizu delal nekaj let v tovarni avtomobilov Citroen. V Avstralijo je pripotoval na ladji in nekaj časa delal na tobačnih poljih v Cairnsu. Mama Angela mu je pismih svetovala, da naj piše Zofiji. In res, aprila 1969 sta se poročila v Trstu. Franc se je po poroki vrnil v Avstralijo, Zofija pa mu je sledila leto dni potem. Hčerka Sonja je bila rojena marca 1971 in ko je imela 18 mesecev, se je družina preselila v Kanado, toda že po štirih tednih so se vrnili nazaj. Hčerka Magda je bila rojena junija 1974. Leta 1981 sta Franc in Zofija načrtovala vrnitev domov v Slovenijo. Tudi tokrat ni šlo vse po načrtih, zato so se po sedmih tednih vrnili v Melbourne. Imeli so srečo, da je bil kontejner z njihovimi stvarmi še vedno v pristanišču v Port Melbourne! Novo hišo so si zgradili v St. Albansu in tam smo se pri svetih mašah redno srečevali. Obe hčerki odlično govorita slovensko in tudi vnukinji sta bili v Slomškovi šoli. Franc je bil odličen zidar. Sodeloval je tudi pri zidavi slovenskega kluba v St. Albansu, katerega član je bil. Pogrebno mašo sem daroval p. Ciril v cerkvi

Sacred Heart v St Albansu v četrtek, 18. julija. Pokopan je na pokopališču Keilor. Sožalje ženi Zofiji, hčerki Sonji Anzalc-Fisher z možem Justinom in njunima hčerkama Majo in Claudijo, hčerki Magdi in Shane-u Bowley; v Sloveniji pa sestri Mariji, bratu Ludviku z družinama ter družinam pokojnih bratov Alojza, Jožeta in Janeza.

SILVO MIKLAVEC je umrl 19. julija 2019 v St Vincent's Hospital v Melbourne. Rojen je bil 27. januarja 1930 v vasi Bač pri Ilirski Bistrici družini štirih otrok staršema Ivanu in Luciji. Po vojni je mladi Silvo pobegnil v Italijo in se znašel v kampu v Trstu in potem je preko raznih postaj pristal v Bremnu v Nemčiji in od tam nadaljeval pot v Avstralijo. Izučil se je za elektrikarja in delal za Australian Steele Company in Kodak Australasia. Poročil se je 17. decembra 1955 z Justo, ki je prišla v Avstralijo nekaj let za njim. Rodila sta se jima sin John (februar 1958) in hčerka Irene (december 1965). Poleg ljubezni do družine, je imel poseben dar, da je prešal domače vino in kuhal slivovko, nam je zaupal sin John. Pogrebno sveto mašo sem daroval p. Ciril v četrtek, 1. avgusta 2019, v naši cerkvi v Kew. Pokopan je na pokopališču Fawkner Cemetery. Sožalje ženi Justi, hčerki Irene in sinu Johnu z družinama.

ALOJZ (LOJZE) GOMBAČ je umrl v nedeljo, 21. julija 2019, v domu Outlook Gardens, Dandenong North. Rojen je bil 25. septembra 1926 v vasi Zajelšje pri Ilirski Bistrici staršema Antonu Gombaču in Mariji Zadnik. V družini je bilo osem otrok, štirje fantje in štiri dekleta. Lojze je bil drugi. Samo dve mlajši sestri sta še živi. V Avstralijo je prispel oktobra 1954 in najprej so ga napotili v Bonegillo. Od tam je odšel na polja sladkornega trsa v Innisfail, potem v Coomo in nato v Melbourne. Dopisoval se je z Milko Tomec in jo povabil v Avstralijo, kjer sta se poročila leta 1959. Sin Frank je bil rojen 1960 in hčerka Anna 1963. Leta 1966 je Lojze kupil tovornjak in prevažal gramoz in asfalt po mnogih gradbiščih. Žena Milka je umrla januarja 2013. V Mislih, julij-avgust 2013 smo na strani 14 objavili Lojzetove zanimive spomine na vojna leta. Rožni venec

in pogrebno mašo sem daroval p. Ciril v naši cerkvi v Kew, v petek, 2. avgusta. Pokopan je na pokopališču Springvale Botanical Gardens. Sožalje sinu Franku, hčerki Anni Pretnar z možem Janezom in otroci Markom, Danielom in Stevenom, družini Lojzetove sestre Pavle, družini pokojne sestre Vike in sestri slavi in njeni družini v Črnem Kalu v Sloveniji ter ostalim sorodnikom.

MARIJA UMEK roj. ŠUŠTERČIČ je umrla v soboto 27. julija 2019, v bolnišnici Alfred Hospital v Melbourne. Rojena je bila 2. februarja 1925 v vasi Kregorišče pri Komnu kot najmlajša v družini osmih otrok. Poročila se je v Sloveniji in vsa družina je prispela v Avstralijo za božič leta 1965 na ladji Galileo Galilei. V Avstraliji je tedaj že bil Marijin brat Milan in on je povabil sem vse tri sestre: Mileno, Srečko in Marijo. Mož Mirko je umrl novembra 1988, rojen je bil leta 1914. Mamo Marijo je sin Michael večkrat pripeljal k maši v Kew in redno sta imela svoje mesto tudi v dvorani. Michael, ki je po poklicu vrtnar, se je zadnja leta pridružil skupini naših koscev. Pogrebno mašo sem daroval p. Ciril v naši cerkvi v Kew v ponedeljek, 5. avgusta 2019. Pokopana je na pokopališču Keilor. Sožalje hčerki Boženki Millson z možem Craigom in otroci Natasho, Monique in Simone, sinu Michaelu z ženo Catherine in otrokoma Nicholas in Adriane ter 98 let stari sestri Srečki Francescutti in družini.

ŠTEFAN MAVRIČ je umrl 26. julija 2019 v Austin Hospital v Heidelbergu. Rojen je bil v Hrušici pri Ilirski Bistrici. Štefan se je vsako leto udeležil molitev za pokojne na Slovenskem društvu Melbourne na Elthamu. Nekaj časa je tudi pripeljal vnuke v Slomškovo šolo. Civilno pogrebno slovo je bilo v sredo, 7. avgusta 2019, v kapeli pogrebnega zavoda Le Pine v Greensborough. Pokopan je na pokopališču Keilor. Sožalje otrokom Joe-u, Nadji in Paulu ter njihovim družinam.

MARIJA FRANK BELJAN je mirno zaspala na svojem domu v Gladstone Park v sredo, 31. julija 2019. Rojena je bila 3. novembra 1935 v vasi Huje pri Ilirski Bistrici. Marijina sestra Zorka Durut in brat Branko Frank sta bila julija letos na obisku v Sloveniji, ko ju je

doletela žalostna vest o smrti sestre Marije. Žalost je bila še večja ob tem nenadnem slovesu sestre, saj so vsi otroci Frankove družine zelo povezani med seboj. Marija je prispela v Avstralijo leta 1959, eno leto za sestro Zorko, brat Branko pa leta 1960.

Brat Pepi, ki je Marijo prepeljal čez mejo, je šel v Venezuelo in se leta 2006 vrnil na svoj dom v Huje. Mama Marija Frank je bila zelo vesela, da domačija ne bo propadla. V Melbourne se je Marija leta 1962 poročila z Ivanom Beljanom, doma s Hrvaške. Rodili so se jima Rick, Michael in dvojčka David in Diana. Marija je najprej delala v Sunbury Mental Hospital, kjer je že delala sestra Zorka, potem po raznih bolnišnicah, nazadnje v St. Vincent's Hospital. Po ločitvi se je vsa posvetila družini. Bila je vesele narave in redno je rada prihajala k slovenskim mašam. Vsi njeni otroci lepo govorijo slovensko. Pogrebno mašo sva darovala p. Ciril in p. David v naši cerkvi v Kew v sredo, 7. avgusta. Pokopana je na pokopališču Keilor, kjer počiva njena mama Marija Frank (umrla leta 2010). Lepo slovo so mami pripravili njeni hvaležni otroci: »Hvala, mama, za vse, kar si storila za nas. Vedno Te bomo nosili v srcu in zelo Te bomo pogrešali. Počivaj v miru!« Sin Rick se je od mame poslovil s pesmijo. Sožalje sinovom Rickyju, Michaelu, Davidu, hčerki Diani, sestri Zorki Durut, bratu Branku Frank, njihovim družinam, družini pokojnega brata Pepija v Sloveniji ter prijatelju Jožetu Gojaku.

KAZIMIR ISKRA je umrl 12. avgusta 2019 v domu za starejše v Ballaratu. Rojen je bil 22. avgusta 1935 v Podgrajah pri Ilirski Bistrici staršema Alojzu in Mariji. Bil je drugi od devetih otrok v družini, dva od njih sta umrla mlada. Po osnovni šoli je moral pomagati doma, predvsem pri težkem delu v gozdu, da je tako družina lahko preživela težka vojna in povojna leta. Od doma se je

odpravil leta 1954, ko je pobegnil čez mejo. Tri mesece je bil v begunskem taborišču v Trstu, nato pa odpotoval proti Avstraliji. Prišel je v Melbourne, potem pa več kot trideset let delal v Coomi, do poškodbe hrbta tudi pri gradnji hidroenergetskega sistema. Po tridesetih letih je prišel v Ballarat, zadnja leta je preživel v domu za starejše. Pogrebno mašo je daroval p. David v cerkvi Sacred Heart v St. Albansu v četrtek, 22. avgusta. Pokopan je na novem delu pokopališča Keilor. Sožalje sestrama Olgi Brne in Jadranki Rutar ter njunima družinama, bratoma Ivanu in Stojanu v Podgrajah ter nečakom in nečakinjam tukaj in v Sloveniji.

ŠTEFANIJA (ŠTEFKA) IVANKA SMOLE roj. KAVČNIK je umrla 13. avgusta 2019 v domu za starejše v Avondale Heights. Rojena je bila 26. decembra 1932 v Podpeči pri Kamniku pod Krimom staršema Ceciliji in Janezu Kavčnik. Doma so imeli kmetijo, kjer je tudi sama delala in pomagala. Rada bi se izučila za šiviljo, pa v tistem času ni bilo možnosti, saj so jo potrebovali za delo na kmetiji. Imela je štiri sestre in enega brata. Z njenim bodočim možem Jožetom Smoletom sta se poznala že v Sloveniji, saj je bil on doma iz sosednjega Preserja pod Krimom. On je prišel v Avstralijo leta 1948 in ohranil stike s Štefko. Uredila sta dokumente in leta 1957 je prišla v Avstralijo tudi ona, mesec pozneje, oktobra 1957, pa sta se poročila. V zakonu se jima je rodilo pet otrok: Roman, Johnny ki je umrl ob rojstvu, Cathy, John in Mary. Najprej je oče, ki je bil gradbenik, postavil dom v Williamstownu, nato v Newportu in nazadnje v Hoppers Crossingu. Štefka je iz svoje domače družine prinesla trdno vero, ki je bila vedno zelo pomembna v življenju njene družine, ki se ji je vsa posvečala. Imela je priložnost, da se je uveljavila kot domača šivilja, skrbela je za dom in za vrt ter se tako razdajala za svojo družino. Z možem in otroki, ki so vsi obiskovali katoliške šole, je redno zahajala v cerkev, za praznike pa tudi v slovensko cerkev v Kew. Udeleževali so se tudi prireditev v slovenskih klubih v Geelongu in St. Albansu. Leta 2008 je umrl mož Jože in ostala je sama. Zanj pet let

je preživela v domu za starejše v Avondale Heights, kjer je prestopila prag večnosti. Rožni venec in pogrebno mašo je daroval p. David v naši cerkvi v Kew 21. avgusta 2019. Pokopana je na pokopališču Keillor, kjer počiva ob svojem možu in sinu. Sožalje hčerkama Cathy in Mary, sinovoma Romanu in Johnu ter njihovim družinam, štirim vnukom Tomu, Justinu, Dylanu in Andrewu in vnukinji Gemmi in sorodnikom v Sloveniji.

MARKO ZITTERSCHLAGER je prestopil prag večnosti na praznik Marijinega vnebovzvetja, 15. avgusta 2019, v domu St. Bernadette's Aged Care v Sunshine North, kjer je preživel nekaj zadnjih let in kjer smo ga večkrat obiskali. Tam je sedaj tudi njegova žena Kathy. Rojen je bil 19. aprila 1932 v Ljubljani. Bil je najstarejši od štirih otrok Stanka in Albine Zitterschlager. V povojni Ljubljani je bil že priimek Zitterschlager sumljiv in rešitev je bila le v pobegu. Vsa družina je leta 1950 prišla v Avstralijo in po bivanju v Bonegilli in delu, kamor jih je poslala država, so si ustvarili dom v St. Albansu. Marko je na univerzi diplomiral iz računovodstva. Leta 1958 se je poročil s Kathy Herman in rodilo se jima je šest otrok. Marko je veliko sodeloval v naši slovenski skupnosti, bil je član pastoralnega sveta našega misijona in vsa leta je pomagal predvsem pri računovodstvu, tako v misijonu kot v Domu matere Romane, kjer je bil vsa leta tudi zaupnik. Marko je bil velik dobrotnik misijona, zaveden in globoko veren Slovenec, izredni delivec sv. obhajila ter neizmerno predan Materi Božji. Izredno je bil povezan in vsestransko dejaven v domači župniji Srca Jezusovega v St. Albansu vse od ustanovitve župnije. V tej cerkvi imamo tudi Slovenci sveto mašo vsako drugo nedeljo v mesecu, kjer je Marko vedno bral berilo ter nam pred mašo in po maši vedno kaj navdušujočega in

spodbudnega povedal. Nad 30 let je sodeloval z župnikom Fr. Johnom O'Reillyem. Pogrebno mašo je ob somaševanju p. Davida daroval sedaj upokojeni župnik Fr. O'Reilly v petek, 23. avgusta, v cerkvi Srca Jezusovega (Sacred Heart) v St. Albansu, pokopan je na pokopališču Altona. Sožalje ženi Kathy, sinovom Petru, Pavlu in Andreju, hčerki Marti, bratu Silvestru ter nečakom in nečakinjam. Njegovi starši, njegova dva sinova, Janez in Anton, ter njegovi dve sestri Marta (bila je redovnica sr. Marija Magdalena) in Sonja ga bodo pozdravili v večnosti.

MARIO BLAŽEVIČ je umrl v sredo, 17. avgusta 2019, v bolnišnici Royal Melbourne Hospital. Rojen je bil 6. septembra 1941 v vasi Padež (Pivka, Ilirska Bistrica). V Sloveniji se je poročil z Ivanko Mršnik s Prema. S triletno hčerko Marianno so leta 1968 prispeli v Avstralijo. Pogrebno mašo sem daroval p. Ciril v naši cerkvi v Kew v torek, 27. avgusta. Pokopan je na pokopališču Keilor na novem delu prav v bližini groba Kazimirja Iskra, ki je bil pokopan pet dni prej. Sožalje ženi Ivanki, hčerki Marianni in družini ter sorodnikom. Vstali Gospod naj vsem našim rajnim nakloni srečo blažene večnosti!

POKOJNI IZ GEELONGA

MIHAELA TURK - TURK MIHELA, pokopana 3. maja na Geelong Western Public Cemetery (*Vir: Geelong Cemeteries Trust website*)

FRANC (FRANK) LEPOŠA, rojen 18. julija 1947 je umrl 6. maja 2019. Pogrebno slovo je bilo 13. maja v Barrabool Hills Centre v Highton, pokopan je na Eastern Cemetery. Zapušča ženo Mariko, sinova Tima in Stevena, hčerko Tanyo, tri vnuke ter drugo sorodstvo.

FRANJO (FRANK) ERJAVEC je umrl 22. aprila 2019, star 83 let. Pogrebno slovo je bilo je bilo v Tuckers Chapel v Geelong West 27. aprila 2019, pokopan je na Eastern Cemetery. Zapušča ženo Stano, sinova Davida in Allana, hčerko Kristino ter vnuke in vnukinje.

JOŽEF (JOSEPH) PETER INTIHAR je umrl 22. marca 2019. Rojen je bil na Jesenicah 09.04.1932. Jože je bil poročen z Avstralko in

imela sta eno hčerko in dva sinova. Pogrebno slovo je bilo v Kings Chapel v Newcomb 29. marca 2019, pokopan je na Geelong Eastern Cemetery.

Hvala Stanetu Tehovniku za sporočilo.

FRANCKA SMILANIČ roj. NEKREP. Od nje so se poslovili 7. maja 2019 v Geelong Memorial Park.

LOTKA (LOTTE) RAFOLT je bila rojena leta 1928, umrla pa je 26. maja 2019 v Alan David Lodge v Grovedale pri Geelongu. Tam smo jo tudi večkrat obiskali in je vedno vesela prejela zakramente. Od nje so se poslovili v Tuckers Funeral Chapel Geelong West 20. junija 2019, pozneje je bila upepeljena in pepel poslan sorodnikom v Čakovec na Hrvaškem. Za Lotko smo darovali pogrebno sveto mašo v naši cerkvi v Kew. Pri sveti maši v cerkvi Holy Family v Bell Parku v nedeljo, 14. julija 2019, pa smo molili za vse te nedavno umrle v Geelongu.

pater Ciril

ZAHVALA

Po lepem slovesu od naše stare mame »Bake« **PEPCE SANABOR KUNEK**, ki je umrla 9. marca 2019, bi se radi zahvalili in dali priznanje patru Cirilu in Mariji Anžič za njuno skrb za slovensko skupnost ne le v Melbournu, ampak za njuno skrb za Slovence v Avstraliji. Naša Baka je bila ponosna na svoje slovenske korenine in je bila še kako vesela, da je bila del skupnosti.

Za vedno hvaležni Pepcini vnuki: Andrew, Rachel, Mark, Lara in Alice ter pravnuka Flynn in Rory Kunek

Iskrena hvala vsem, ki ste se prišli posloviti od **FRANCA FEKONJA**, nam izrazili sožalje, prinesli cvetje in darovali za svete maše. Zahvala p. Cirilu, p. Davidu in misijonarki Mariji za mnoge obiske Franca v bolnišnici in vso pomoč v težkem času slovesa. Hvala vsem, ki ste bili in čutili z nami, da smo se lahko tako lepo poslovili od našega dragega Frančka. Naj počiva v Božjem miru!

Žena Terezija, sinova Frank in Zlatko ter hčerka Olga z družinami

Mladostno v domu starejših ob dnevu državnosti

Z glasbo, hrano in v narodnih nošah smo 26. junija 2019 proslavili slovenski dan državnosti v domu za ostarele v Templestowe, kjer je naša mami, Vika Veda (Gajšek). In kako je do tega prišlo? Po zaslugi Helene Leber, ki obiskuje našo mamico in jo je en dan obiskala v narodni noši. To je opazila zaposlena, ki pripravlja prireditve in zabave za oskrbovance. Naslednji dan, ko je mamico obiskala moja sestra Viki, jo je ta uslužbenka vprašala, če bi bilo mogoče kaj organizirati, ker ji je narodna noša zelo všeč in bi rada razveselila in pokazala slovensko kulturo stanovalcem v tem domu. Viki je to z veseljem sprejela, saj se je bližal dan slovenske državnosti.

Tudi naša draga Helena se je udeležila tega praznovanja, prav tako Magda Pišotek s svojo mamo Anito Pleško. Vsi naši vnučki so prišli, starejša dva v narodnih nošah, saj smo dekleta potrebovale vsaj dva fanta za ples. Bilo je živahno, veselo, razigrano, vsi so uživali, ko smo bili skupaj. Igrali, plesali in poslušali smo polke in valčke, pa še naše slovenske dobrote so oskrbovanci in oskrbniki lahko pokusili. Imeli smo potico, štrudelj, miške in ajdov kruh. Takole smo nekaj veselih uric preživeli skupaj. Med stanovalci v domu je tudi Ivanka Spevan, ki je poleg naše mamice edina Slovenka tukaj. **Jana Lavrič**

NOVICE IZ ZAHODNE AVSTRALIJE

Po dolgem času se Vam zopet oglašam, predvsem s slabimi novicami. Sporočam Vam, da je slovenska skupnost v Perthu v preteklih petih mesecih izgubila kar štiri rojake-rojakinje. **IRENA JUJNOVIČ roj. ZIDARIČ** nas je po krajši bolezni zapustila 27. aprila 2019. Rojena je bila 20.12.1942 na Plešivici pri Ivankovcih.

HILARIJ KOVAČ, rojen 3.3.1939 nekje na Primorskem, je umrl 21. junija 2019.

ANTON – TONE MIHALIČ, rojen 7.6.1928 blizu Sežane, se je poslovil 11. julija 2019 v bolnišnici Midland. Zapušča ženo Helen in tri sinove ter tri hčerke z družinami.

Prav tako sem izvedel, da je med tem časom umrla gospa **ANICA - ANNA TOMŠIČ**. Rojena je bila 4. julija 1924 v vasi Bač pri Knežaku. Pokopana je bila 18.06.2019 na pokopališču Karrakatta Cemetery v grob pokojnega moža Slavka. Zapušča dva sinova in hčerko z družinami. Lep pozdrav in Bog Vas živi!

Tone Resnik, Perth WA

SLOVENSKO SOCIALNO SKRBSTVO IN INFORMACIJSKI URAD Inc.

19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101

Slovenski informacijski urad Welfare Office Kew obvešča vse Slovence in prijatelje, da je naša pisarna odprta vsako nedeljo od 11. do 12. ure, razen druge nedelje v mesecu.

Pisarna je odprta tudi vsak prvi in tretji četrtek v mesecu od 10. do 12. ure, če se predhodno dogovorite po e-mailu ali na telefonski številki:

03 9795 7687 ali 03 9459 2163.

V naši pisarni lahko dobite nasvete in pomoč pri izpolnjevanju uradnih dokumentov za slovensko pokojnino, zahteve za popravilo krivic žrtvam vojnega nasilja, delnice, oporoke, dediščine in prodajo posestev v Sloveniji, iskanju slovenske davčne številke in podobno.

Telefonirate nam lahko na **03 9853 7600**, lahko nam pošljete fax na **03 9853 7600** ali e-mail na naslov: **slovwelfare@bigpond.com**

Nekaj informacij in potrebne obrazce lahko dobite na naši internetni strani:

www.slovenianwelfare.org.au

Če nam telefonirate izven uradnih ur, nam lahko pustite sporočilo na telefonski tajnici.

Peter Mandelj OAM JP, predsednik

VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE

Telefon: (+61) 02 6290 0000

Fax: (+61) 02 6290 0619

e-mail: sloembassy.canberra@gov.si

http://canberra.veleposlanistvo.si

Veleposlanik: Jurij Rifelj; Svetovalec in namestnik: Andrej Kralj

**Embassy of the Republic of Slovenia
26 Akame Circuit O' MALLEY ACT 2606**

816 Doncaster Road, Doncaster | (03) 9840 1155

Branch Manager - Melissa Laird

**For 24 Hour Service & Enquiries please telephone our Funeral Advice Line:
(03) 9373 7000 or visit www.tobinbrothers.com.au**

**Zorka Durut in Francka Anžin s sorodniki
na romanju na Brezjah, 7.7.2019.**

**Braxton Paul Camilleri je prejel sveti krst.
Veseli starši in sorodniki pred cerkvijo, 31.8.2019.**

**Kuharska ekipa na Slovenskem društvu
Ivan Cankar v Geelongu, 14.4.2019.**

**Balinarji Slovenskega društva Jadran,
Diggers Rest, 3.7.2019.**

**Veselje po dobro opravljenem delu priprave praznika
krvavic na Slovenskem društvu St Albans, 13.7.2019.**